

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organdır

Cilt: 10, Sayı: 117, Ekim 1969
Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Ali Erman

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçermai

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Adnan Özgen

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağız Ressara

Önder Akınal

İdarehane ve Cemiyet binası:

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Ruh ve Madde sizin derginizdir. İlmi, gerçeği sevenlerin, insanı etten yapılmış bir testi gibi bilmeyenlerin, idrak ve sezgisi, inanç ve vicdanı münbit zemin arayanların dergisidir. Ve bunun böyle olduğunu gönderdiğiniz sayısı gitgide artan mektuplardan açıkça anlıyoruz. Üzülüyoruz; çünkü teker teker cevap vermek için olanaklarımız yeterli değil.

Seviniyoruz; çünkü ödevimizi yerine getirmek için harcadığımız çabanın nisbi de olsa bir cevabını almaktayız.

Öyle bir devirde yaşamaktayız ki, burada, gerçek ilmin ve hikmetin sadeliği değerli; gösterişin, riyanın, sahteciliğin, yalan ve istismarın değeri var. Bu zihniyetin dalbudak sarp ruhları devası güç yaralar içinde bırakan sahasında Ruh ve Madde'nin ne güç bir ödevi sırtına aldığı şüphesiz takdir edersiniz.

Dergiyi daha mükemmel hale getirmek için bizi kıymetli fikirlerinizle aydınlatınız. Daima tekrar ederiz: sizler için çıkıyoruz. Keyfi, şahsi, obsedan tekerlemelerin tatmini için değil.

Her ilim dalında öyle gelişmeler, öyle şartlar nazariyeler ve isbatlar ortaya çıkmaktadır ki, Ruh ve Madde her hafta yayınlansa yine de bunları sizlere sunmak imkânını bulamayız. Fakat imkân nisbetinde bunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz.

Bütün gelişme ve ilmi ilerlemelere rağmen insan oğlu mes'ut değildir. Kederlidir, endişelidir, tatsızlık içindedir. Ya olanlar karşısında ilgisiz bir şahsi hayat sürmektedir, ya da bir çok şeylere el atmış, fakat karmakarışık bir zihin ve ruh haline sahiptir. Genel bir görüşe, senteze, açık ve seçik bir bilgiye sahip olamamanın bumaltısı içindedir. Beniciliğinin endişeleri içinde, çevreye karşı samimi bir ilgiden yoksundur.

Bunun için birbirimize yardımcı olmalıyız, sevgiyle.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Manevî Öksüzlük

Aslını kaybetmiş olan insanın umumi davranışı, İ-lâhî kanunlara karşı duran, buram buram cehalet kokan davranıştır. İnsanın kendi hakkındaki bilgisi o kadar azdır ki, bu yüzdendir kendisi hakkında sorduğu sorulara aldığı cevaplar daima dışarıdan gelmiş ve böylece hep noksan, yanıltıcı, aldatıcı bilgi ve kıyaslar içinde kalmıştır.

Bu sütunlarda şuurun ve vicdanın gelişmesini temel olarak alırken bu gayeyi gözönünde tutmuştuk. Böylece gene tekrar ederiz ki, insanın «manevî öksüzlüğü» kendi şuur gücünden, vicdan sesinden, şahsî sezgi ve vizyondan mahrum olduğundan ileri gelmektedir.

Ne gariptir ki, günümüzdeki çoğunluk, çektiği ıstıraba alışmış, yahut da elemi ölçemeyecek derecede bilgisiz, duygusuz durumdur. Manâsız bir tevekkül içinde dertlinin kendine göre avunduğu bir teselli de bulunmaktadır.

«Manevî öksüzlüğü», t âiçinde duyan hisli bir iman sahibi, her mağdurun, her

mazlumun, gayretini hisse-der; geri kalmış, fenalığa sapmış, istismar edilmiş, fenalığa kurban gitmiş insan için; zelim düşmüş, hakarete uğramış insanlar için yüreği yanar, acır Hassasiyet ve alâka: bu hisde birleşenlerin gayretleri «manevî öksüzlüğü» ortadan kaldıracaktır. Sevginin ve acımanın ölçüsü olarak:

Hadisi Şerif şöyle diyor:

«Birbiriyle sevişmekte, rahim ve şefkatte, esirgeyip korumakta inananlar o vücud gibidir ki âzâsından bir uzvu ağrıdan şikâyet etse uykusuzluğuna, hummasına bedeninin bütün aksamı iştirak eder.»

İncilî Şerif ise :

(Korintoslulara 12-16): «Eğer bir uzuv elem çekerse, bütün aza beraber elem çeker; eğer bir uzuv şeref bulursa, bütün âzâ beraber sevinir.»

Man'evi öksüzlüğü ortadan kaldıracak deva bilgi - sevgi'dir.

«Devlet Plânlama Teşkilâtının (DPT) ondörtbin köy-

de yaptığı araştırmaya göre halkın %33'ü dünyadan habersiz yaşıyor. Ondörtbin köyde yaşayan toplum nüfusunun %74'ü ömürlerini doğdukları yerde geçirmişlerdir. 1961 yılında yapılan anket sonuçlarına göre %53 nüfus köyünü hiç terketmemiş, %46 nüfus ise bir yıl zarfında en yakın şehre dahi uğramamıştır. Yaşadıkları çevreden dışarıya ömürleri boyu çıkmayanların oranı ise %33 dir.»

«Anket sonucunda Türkiye'nin primitif bir yapı gösterdiği ve halkın %93'ünün tam bir kapalı ekonomi içinde dünyadan habersiz bir yaşantı sürdüğü görülmüştür.»

Yukarıdaki araştırma mahsulü bilgiyi günlük bir gazeteden aktardık buraya. Aktarırken de elem duymadığımızı söyleyemeyiz. İnsanca bir yürek taşıyan herkesin bu rakamlar ve netice hakkında hissettikleri en azından bir elem olsa gerektir. Şüphesiz biz burada meselenin sosyal, ekonomik ve politik yönünü tartışacak ve farazyeler yürütecek değiliz. Bunu yapan-

ların sayısı hayli kabarık ve hepsi ya da çoğu meseleyi materyalist bir açıdan ve malûm ekonomik doktrinden hareket ederek ele almakta, çözüme ulaşabilmek için sonu gelmez tartışmalar içinde nefes ve göz nuru tüketmektedirler.

Durum böyle dahi olsa, harcanan emeklerin bir gün elbette olumlu sonuçlar vermesi ihtimâlden uzak değildir.

Bu sayfalarda, sırası geldikçe, tekâmül ve tekâmül merhalelerinden, tekâmül hamlesinden bu hamlenin yapılabilmesi için sürekli olarak cehit gösterilmesinden, cehitin sifra yaklaştığı devrelerde İdareci Ruhf Merkezlerin acı-tatlı teşviklerinden söz ettik.

Memleketimiz, olayların gözlemine göre, yeni bir safhanın (aşamanın) sancılarını henüz pek kısa aralıklarla duymaya başlamış gibidir.

Düşünce ve fikir alanından sokaklara kadar yayılabili olan bir bilgisizlik ve bencillik içinde, müsbet bir neticeye ulaşması mümkün değil gibidir. Tekâmülün gerçek ölçüleri maddî mutluluğu sağlayacak maddî vasıtalarla sahip olmaktan çok uzak bulunmaktadır. Bugün, bu maddî mutluluğa ulaşmış olan milletlerin içine düştükleri şaşkınlık, bu bunalım bize gösteriyor ki, onlar manevî bir yok-

sulluğun, yalnız kalmışlığın, eldeki kıymetlerin hakiki değerleri elde etmekten mahrum bulunuşunun derdi ve kasveti içindedirler.

Bunca yüzyılın biriktirip getirdiği kıymet hükümleri artık gittikçe açılan ve vahimleşen beşerî yaraların iyileştirilmesine yararlı olmaktan uzak bulunmaktadır. Her materyalist devâ, zehir etkisi göstermektedir ve bunun önüne geçilememektedir.

İnsanlığın her yeni oyununda karşımıza çıkan tema «manevî öksüzlüğün» çilesi olmaktadır.

İşte başta arzedilen anketin sonuçları, böyle bir «manevî öksüzlüğün», uyuyan şuurun, bilgisiz davranışların, idraksiz bir hayatın sonucu olmaktadır. Birçok tâli sebepler mevcut bulunabilir. Bunlar gerçekten tâlidir; esas temel: ruhî bir ataletin, cehit tembelliğinin, ceviz kadar bir dünyanın dünya kadar büyük aldanmalarla doldurulmuş olmasıdır.

Herşeye rağmen, karamsar olmağa da bir sebep yoktur. Bütün insanlık tarihi böyle devrelerle dopdolu bulunmaktadır. Uyanmanın, derlenip toparlanarak hamle yapmanın zaruretini elbette idrak edilebilecektir. yeterki bu günlerin gelmesine yardımcı olmaksızın kendimizi alıkoymayalım. Ruhî İdare Merkezleri-

nin kendi programlarını ne aksattıkları, ne de ondan vaz geçtikleri görülmemiştir.

Tecrübe ve müşahade göstermektedir ki, tekâmülden «ıstırap çekerek» yükselmek temel vetirelerden (süreçlerden) biridir. İstırapın kaynağını teşkil eden sebepler: bilgisizlik, idraksizlik ve bencilliktir.

Bu üç sebep, belirdir ki, birbirleriyle ilgili binlerce sorunu ortaya koyacak niteliktedir. Bilgi, ne teknolojidir ne fen bilgisidir.

Demek istiyoruz ki elde bulunan vasıtalar; teknoloji, muasır felsefe akımları, ekonomik şartlar, siyasi rejimler insanlığımızı içinde bulunduğu çıkmaz yoldan kurtaracak nitelikte değildirlerdir. Ahlâki bir düzen kurma görevini yüzlerce seneden beri ihmal eden skolâstik dinsel yorumlar ve müeyyideler karşısında takınılan tavır daha da ibret vericidir. Meselâ «YALAN» söylememeyi binlerce seneden beri öğretmemişlerdir. Yalan söylenilmeyen bir cemiyetin var olduğunu tasavvur edelim. O kadar acı ve şaşırtıcı bir düzen ortaya çıkar ki, dünyalı olan bizler orada yaşayamayız. Sudan çıkmış balığa döneriz, boğuluruz. İşte bu yüzden insan «manevî öksüzdür». Aşını, atasını, babasını kaybetmiş, çöl ortasında yol arayan bedevî misali...

Samuel Philippe kelimesinin tam mânâsiyle merhemetil bir insandı. Kimse onun ne kötü bir harekette bulunduğunu, ne de istiyerek, kime olursa olsun, haksızlık ettiğini hatırlamıyordu. Arkadaşları için hudsuz bir sadakatte, menfaatinin aleyhine olsa dahi, bir hizmette bulunması mevzu bahis olduğu zaman daima hazır olacağı biliniyordu. İstirap, zahmet, fedekârlık onun için değer ifade etmiyor, yaptığını tabii bir şekilde ve gösterişten âri olarak yapıyor, kendisine değer verildiğinde şaşıyordu. Kendisine kötülük edenlere hiç bir zaman kötülükle mukabele etmeği tasarlamadığı gibi, iyilikte bulunmuşçasına iyilik etmek nezaketinde bulunuyordu. Nankörlerle işi olduğu zaman kendi kendine: «acı-nacak olan ben değil, onlardır» diyordu. Gayet zeki ve hayli istidatlı olmasına rağmen, çalışma ile geçen bütün hayatı karanlık ve sert imtihanlarla geçmişti. İnsanların hiç bahsetmediği ve parlıtı arz üzerinde görünmeyen, gölgede gelişen seçkin kimseden biriydi. Spiritizma bilgisinden, müstakbel hayata kuvvetle inanmayı dünyevi hayatın kötülükleri için büyük bir tevekküllü çıkarıp almıştı. Bazı arkadaşlarla ailesinin samimi teessürleri içinde, ıstıraplı bir hastalık neticesi Aralık 1862 de, elli yaşında vefat etti. Vefatından birkaç ay sonra çağrıldı.

Sual — Arz üzerinde geçirdiğiniz son anlarınızın seçik bir hâtırası var mı?

Cevap — Mükemmelen; bu hâtıra; bana yavaş yavaş geldi. Zira o anda fikirlerim henüz karışık.

Sual — Tedrisimiz ve örnek hayatımızın bize ilham ettiği ilgi için Ruhlar âlemindeki durumunuzla size göre bedenli habattan manevi hayata geçidin nasıl vukubulduğunu anlatır mısınız?

Cevap — Memnuniyetle; Bu hikâyeye yalnız sizin için değil, benim için de faydalı olacaktır. Düşüncelerimi tekrar arz üzerine götürürken mukayese, Yaradan'ın iyiliğini daha da iyi takdir etmeme yardım etmektedir.

Hayatım ne kadar sıkıntılarla dolu idi biliyorsunuz; felâketlere karşı, Allah'a şü-

Ölürken İstirap Çekmedim

Yazan: Allan Kardec
Çeviren: Yorgo Karaca

Cenazem henüz kaldırılmamıştı. Ona merhametle bakıyor ve nihayet kurtulduğum için kendimi tebrik ediyordum. Serbest olmakla o kadar mutlu idim ki!.

kür, hiç bir zaman cesaretim kırılmadı ve bugün kendimi tebrik ediyorum. Şayet cesaretsizliğe başeğseydim neler neler kaybederdim!

Zayıflığının neticesi olarak bu çektiklerimin kazançsız olacağı ve yeniden başlamak icabedeceği düşüncesiyle dahi ürperiyorum. Ah arkadaşlarım! bu hakikate adanmış nüfuz edebilirsiniz; zira müstakbel mutluluğunuz söz konusudur. Hayır, bir kaç senelik ıstırapla, bu mutluluğu satınalmak muhakkak ki pahalı değildir. Sopsuzluk önünde birkaç senenin ne öz'ü bir şey olduğunu bilebilirsiniz.

Şayet son mevcudiyetim gözlerinizde biraz değerli görüldüyse, ona tekaddüm edenler için o kadını söyleyemezsiniz. Ancak kendi üstümde çalışmakla şimdi şimdiki durumuma ulaştım. Evvelki hatalarımın son izlerini silmek için irademle kabul ettiğim bu son imtihanlara da duçar olmamak gerekirdi. Mırlıtısız (İsyen etmeden) onlara tahammül etme kuvvetini, kararlarımın mânevi kuvvetinden aldım. Bu imtihanları bugün tebcil ediyorum, onlar sayesinde artık benim için ancak bir hâtıra olan mazi ile «ilişkimi» kestim. Ve bundan böyle meşrû bir memnuniyetle katettiğim yolu seyredebilirim.

Ey bana dünyada ıstırap çektirenler, bana merhametsiz ve kötü niyetli olanlar, beni ziyadesiyle mükedder ve tezlil edenler, kötü niyetle sık sık beni en merhametsiz mahrumiyetlere düşüren sizleri sadece affetmiyor fakat teşekkür ediyorum! **Kötüllük yapmak isterken, bana bu kadar iyilik yaptığınızdan şüphe edemiyordunuz. Bununla beraber baki olduğum mutluluğun büyük kısmını size borçlu olduğum doğrudur; zira bana affetmek ve kötüllük yerine iyilik yapmak fırsatını verdiniz. Sabrımı denemek ve merhametin en müşküllü olan düşmanlarını sevme amelinde talim ettirmek üzere, Allah sizleri yolunun üstüne çıkardı.**

Bu konuşmadan dolayı sabırsızlanmayınız; sorduğunuza geliyorum:

Her ne kadar son hastalığımda çekilmez ıstırapla kıvrandıysam da, hiç mânevi ıstırap çekmedim (can çekişme, «ago-

nie»); ölüm, benim için, uyku gibi, mücadelesiz, heyecansız geldi. Atının endişesinde olmadığımından hayata sarılmadım, dolayısıyla hiç çırpınmam gerekmedi; ayrılma çabasız, ağrısız ve ben farkına varmadan icra edildi.

Bu son uykunun ne kadar sürdüğünü bilmiyorum, fakat kısa idi. Uyanma, evvelki halimin tezaadı oldu; artık ağrı hissetmiyor, sevinç duyuyordum; kalkmak, yürümek istiyordum, fakat hoş gitmeyen hiç bir tarafı olmayan, hatta bir çeşit cazibesiz olan bir uyusukluk beni alıkoymuyor arzi terkettiğimden şüphelenmeden ve durumumun hiç farkına varmadan kendimi bir haz içersine teslim ediyordum. Beni çevreleyen «şeyler» bir rüyada imiş gibi görünüyordu. Zevce mi ve bazı arkadaşları odada diz çökmüş ve ağlarken gördüm. Kendi kendime; muhakkak öldüğümü sandılar dedim ve onları yanılmadan kurtarmak istedim, fakat hiç bir söz söyleyemedim. Bundan ötürü de rüya gördüğümün neticesine vardım. Benim bu fikrimi teyit eden; başımda, uyanmamı bekliyor muşa benzeyen, uzun zamandan beri göçmüş olan bir çok sevgili şahıslar ve önce tanımadığım diğer şahıslar tarafından kendimi çevrili görmem oldu.

Bu, uyanıklık ve uyuklama anları ile karışık bir haldi. Bu müddet zarfında mûnavebe ile kâh şuurumu (ben'im in idrakını) kazanıyor, kâh kaybediyordum. Yavaş yavaş düşüncelerim fazla bir netlik iktisap ettiler; bir sis arasınan yarı görebildiğim ışık daha parlak oldu, o zaman kendime gelmeğe başladım ve artık arz'a ait olmadığımı anladım. Şayet spiritizmayı bilmiş olsaydım, şüpesiz, hayal çok daha uzun zaman uzatılmış olurdu.

Cenazem henüz kaldırılmamıştı. Ona merhametle bakıyor ve nihayet kurtulduğum için kendimi tebrik ediyordum. Serbest olmakla o kadar mutlu idim ki! Havası bulantı veren bir yerden çıkmış olan biri gibi hoşnutlukla nefes alıyordum. Sözle tarif edilemez bir saadet duygusu bütün varlığıma nüfuz ediyordu. Sevmiş olduklarımın hazır bulunmaları beni sevince gark-

(Devamı sayfa 28 de)

Kısa Kısa

BİR KALEM SÜRÇMESİNDEN :

«İsa demiştir ki, 'Benden yana olmayanlar bana karşıdır.' Bir inanca, bir mezhebe, bir düşünce sistemine mutlak olarak bağlanmanın formülüdür bu. Kendini teslim etmeyi düşman bilen bir görüş.»

Bu, herhalde bir kalem sürçmesi olarak bir iftiradır. Zira İsa ve İsa gibi hiçbir peygamber, yani Rabbin elçileri, karşısında olanların düşmanı olamazlardı ve olmadılar da!... Karşısında olanlar Rabbin elçilerinin düşmanı kesilmişlerdir... Fakat onlar, asla!...

Yanlış anlaşılıyor ki, Rabbin elçileri, «kendilerine çalışan kişilerdir!...»

Halka yön vermek durumunda olanların Semavi Dinler hakkındaki bilgi kısırlıklarını ifade eder bu...

Hiçbir peygamber kendi fikri için kimseyi zorlamamış ve horlamamıştır da... Rabbin kendisine ilham veya vahyettiklerini, o, Rabbin kullarına iletmeğe çalışmıştır; o kadar...

İsa mucizelerini şahsına mı malediyordu? Ne dediye, «Babam dedi,» ne yapıyorsa, «Babam yaptı.» demiyor muydu? Kimdi babası? Bugünün insanların bile hâlâ idrak edemediği RAB değil miydi?

Bizi ve çevremizi yöneten hiyerarşik düzenden habersiz yaşadığımız şüphesiz...

Yeteri kadar düşünemediğimizi sandığımız zamanlarda bile karanlık kurşun siktığımızın farkında değiliz: Çünkü suçlarımızı henüz kapkaranlık!...

Bu karanlık içinde de sürçmemiz mukadder tabii...

Şunu belirtmeden geçmeyelim:

Bir peygamber, yani Rabbin elçisi, ruhlarla irtibata geçebilen bir gelişkin medyum ve aynı zamanda kendi ruhsal cesesini idareye muktedir, kendi kendinin

Yazan: Mehmet SANCAR

operatörüdür de: Plânından alır, insanlığa verir...

Bazı idrak sahiplerinin söylediği, «Bugün artık herkes kendi kendinin peygamberi olacak durumdadır» sözleri de bu anlamda söylenmiştir.

Her doğan güneşe bizleri, bir gün öncesinden ileri hayırda bulursa, neden bugün herkes kendi kendine, ruhen yükseldiği kadar yukarıdan, ruhunun ihtiyacı olan bilgileri alamaz?

Şeriat ve şeriaten ileri herşey verilmiş...

Şeriat dışında bulan insanoğlu, onu artık kendi içinde duyabilecek çağa çoktan ulaşmıştır. Bütün meselesi, daha doğrusu meselemiz, şeriatli içimizde duyabilmemizdir: Bu da **Vicdan Adamı** olmaktır...

İMAN GÜCÜ :

«Dinî imanın daima muzaffer olacağını bize söyleyip duranlar ibretle bakmalıdır Arap ülkelerine... Beg vakit namazdan geri kalmayan Araplardaki 'iman gücü' niçin iflâs etmiştir İsrail karşısında? İslâmiyet elbette büyük bir mânevî kuvvet... Ama Müslüman Arapların kalkanmada bocalayışı ve askerî mücadelede çarçabuk sönüşü, bugünkü dünyada teknoloji ve organizasyonun 'iman gücü' nü bile yenebileceğini göstermiştir.»

Ruhsuz beden ölüdür. Ve ruhsal irtibat tamamen kopmuş ise, beden olarak bile kalamaz... Dağılır... Ve toprak olur...

Bedensiz, dünya vasatına ait bir ruh da dünyada birşey değildir. Bir maddî araç elde edemeden madde dünyamıza sokulamaz bile!...

İşte Araplardaki 'iman gücü' de bu kabilden birşey... Ya ruhu var, bedeni yok; ya bedeni var, ruhu yok!... Yani, onlardaki 'iman gücü' değil; bu lâfzın uydurma

postuna bürünmüş nefsanîyet gücüdür ancak!...

Beş vakit namaz kılanlar, asırlardır kâpının eşiğinde beklemek gafletini göstereceklerine, kapıdan içeri girebilmeyi başararsalardı, dünyanın İslâm devletleri, dünyanın Osmanlısı, dünkü tarihî anılarından başka başka bir seyir yolu çizer; bugünkü dünyayı böyle birleştirilememiş, kardeşlikten, insanlıktan mahrum, DÜNYA DEVLETİ olmaktan yoksun bırakmış olmazlardı...

Bize de böyle okuttular: Geri kalışlarımızın nedenlerini, içinden çıkamadıkları dinlere yükleyip geçiverdiler!... Yüzyıllardır eşikten içeri giremeyenlerin aczini dinlere yükleyiverdiler!... Ve hâlâ da yüklemeler!...

Dinlere o kadar çok şey yüklenmiştir ki, bugün bu pisliği temizleyip altından gerçeği çıkarabilmek insanlık için hiç de kolay ve ıstıraplı ve de musibetsiz olmayacaktır. Bize öyle geliyor ki, üstteki pisliğin bu tempoyla temizlenmesine zaman yetmeyecek; bize bakıp gözetenler, yine bize acıyacak ve şöyle tutup alt-üst edivercekler bütün pisliğimizi!...

Bir şimşegin çakışına engel olabilecek bir teknoloji mi var ki, bunu 'iman gücü'nden üstün görüyoruz?

Ay'a insanoğlunu gönderebilen teknoloji

mi henüz, bir şimşegin çakışına «Dur!» demekten âcizdir.

Halbuki şimşegi çaktıran 'iman gücü'dür: İlahî İrade Kanunlarına itaat ve hükmedenlerin 'iman gücü'!...

İsa da korkak havarilerine, kendisi denizin üzerinde batmadan, karada yürür gibi yürüdüğünde ve bunu gözleriyle gördükleri halde, kendisine doğru çağırdığı havarilerinin denizde boğulmaktan korkup gerilediklerinde, «Niçin korkarsınız az imanlılar? Eğer sizde hardal tanesi kadar iman olsaydı, şu denizin kenarındaki dut ağacına: Oradan kalk! Denizin ortasına dikil! derdiniz; size itaat eder, gider denizin ortasına dikilirdi ve tutardı.» dememiş miydi? İki bin yıllık bir söz!... Kimi masal der... Kimi de sadece inanmış gözükür, o kadar!...

Masalların gerçekleştiği bir çağı yaşadığımızı idrâk edebilmek bari!...

Teknolojiye bu kadar iman etmişler olmasaydı, teknoloji de olmazdı...

Kendi ruhsal yönlerine de insanlar keşki bu kadar iman edebilmiş olsalardı: İşte o zaman evrenin teknolojisini elde etmiş olurlardı...

Ya bizden Yukarısının Organizasyonu? Şu bölünmekten öte geçemiyen maddesel aklımız onu idrâke yeter mi ki?.

Herkes için Medyomluk : ÇIKTI

Operatörlüğü, Medyomluğu, Psişik Deneyciliği bilimsel şekilde inceleyen, gayet açık ve seçik olarak yazılmış bulunan bu kitap tam bir çevirme olarak TEKSİR NOT'u tarzında basıldı. Fiyatı: 750 Kuruştur.

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İstanbul'dan ödemeli veya havale çıkarmak suretiyle isteyebilirsiniz.

Yazan : J. Lhomme

Ödemeli isteyiniz.

RUH ve MADDE'nin

Geçmiş Sayılarını Tanıtıyoruz

Hazırlayan : K. KARMA

CİLT: 7

Sayı: 73

Adem ve Havva: Öte âlemden ruh dostlarımızın Adem ile Havva hakkında düşüncükleri.

Tekamül ve Realiteleri : Devamlı yazı serisinin bu kısmında 'vicdan' ın ne olduğundan ve tekamüldeki yerinden bahsediliyor.

Sayı: 74

Ruhî İrtibatlarda Medyomluğun Psikik İzahı: Psikik deneyicilere yardımcı olabilecek bir yazı serisi.

Rüyalar İnsan ve Dünya: Bu yazıda cemiyetimizde yapılan ocak. 1966 tarihli celse-den notlar okuyabilirsiniz.

Sayı 75

Tekamül Hakkında ne Biliyorsunuz ?: Dünyada bulunuşumuzun sebebi tekamül hakkında kıymetli bir yazı.

Sayı: 76

Fransa'da Falçılar: Günümüz insanı maddenin boğucu tesirleri içinde çabalayıp durmaktadır. Vicdanın rehberliğini kabul edinceye kadar bu çabalar semeresiz olacaktır.

Sayı: 77

Arzda İnsanlar Devir Devir Yaşadılar: 'Nice şehirleri, zalim oldukları halde helak ettik. Tavanları çöküp duvarları üstüne yıkılmış, kuyuları muattal yüksek sarayları bomboş kalmıştır. Yeryüzünü gezip dolaşmıyormuydu ki harabeler karşısında ibret alacak kalpleri, geçmişlerin encamını duyacak kulakları olsun. Hiç şüphe yokki kör olan gözler değil, fakat sinelerdeki yürekler kör.' (Hac Suresi, 45-46)

İstikbalin İnsan Varlığından Gizlenmesinin Sebepleri: Ruh dostlarımızdan 'Kemal

Yolcusu' nun kıymetli tebliğlerinden biri... İnsan geleceğini niçin bilemiyor?

Sayı: 78

Sihirbazlar Doktorlara Yardım Ediyor : Eski batıl inançlar ve gizli ayinler Afrika'daki Toplumsal Akıl Hastalıkları Sağlık Merkezlerinde Çağdaş tıp ilminin yardımcı-sı olmuşlardır.

Yarınki Dünya: Bugünkü ve yarınki yaşayışlarımızla ilgili Kuran-ı Kerim ayetlerinin tefsirini bu yazı da okuyabilirsiniz.

Hindistan'da Bir Çoikuk Evvelce Yaşadığını Hatırlıyor: Dünyaya tekrar tekrar geldiğimizin gerçek bir delili...

Tanrı Yolundan Ayrılmayın : İsviçre'de Spiritualist yetkililer tarafından 'Joseph' isimli varlıktan alınan tebliği okuyunuz.

Sayı :79

Benliğimiz ve İlahî Plânlar: Maddî hüviyetimiz ötesindeki kısımlar görünenden daha önemli ve çeşitli plânlarla irtibat halindedir.

Kainatta İnsan Tekamülünün Lüzumu : 'Kainat ve kainatlarda her reenkarnasyon şubesinin bir lüzumu vardır. Ruh, muhtelif âlemlerin bünyelerine uygun olarak beden seçecektir.' Kemal Yolcusu.

L S D : Bu yazıda LSD'nin çeşitli tesirlerine yaşanmış örnekler verildikten sonra, Japonya'da bir mezhep olan Zen mensuplarının LSD almadan aynı halleri nasıl yaşadıkları anlatılmaktadır.

Sayı: 80

Türkiye Hakkında Kehanetler: Bu yazıda, çeşitli kitaplarda tesbit edilen Türkiye hakkındaki kehanetleri okuyacaksınız.

Sayı: 81

Umumi Tekamül: Ruh dostlarımızdan 'Kemal Yolcusunun tekamül hakkında bir tebliği...

Tabiata Bakmasını Öğreniniz :

'Görebilenler için kainat gerçeklerle doludur.' Kuran-ı Kerim.

Sayı: 82

Prof. Elodia Castol'un Sualleri: Meksikadan cemiyetimize gelen bu kıymetli insanın sormuş olduğu dikkate değer soruları ve bizlerin cevaplarını bu sayımızda okuyabilirsiniz.

Ruhi İrtibatların Sosyal Bünyeye Tesiri : Uyku insanın dünya ile olan alakasını zayıflatan ve böylece Ruh-Beden bağlarında irtibat gevşemesine sebep olan bir haldir.

Sayı: 83

Milletler ve Kehanetleri : «Muhakkakki bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Tanrınızım. Bana karşı vazifelerinize dikkat edin. Fakat onlar, o ümmetler, fırkalara parçalamp, bölük, bölük oldu-

lar. Her bir bölük kendi haliyle, kendi elindekiyle memnundu. Onları bir zamana kadar koyu şaşkınları içinde bırak.» Kur'an

Prof. Elodia Castol'un Sualleri : Bu yazıda, Büyük Tufan, Kıyamet, Babil Kulesi hakkında görüşler incelenmektedir.

Ölüm Ötesi Hakkında Fikirlerim:

Carl Gustav Jung'un konuyla ilgili yazı serisi başından beri ilginçliğini sürdürmektedir.

Sayı: 84

Yedinci cildin bu son sayısında şu konuları ilgiyle okuyabileceğinizi sanıyoruz: 'Telepatinin Nevileri', '29 Kömür İşçisinin Hayatını Kurtaran Rüya', Zenginlik Ruhsal Bir İmtihandır.'

Yedinci Cildin Sonu

NOT: Bu şekilde birden itibaren yedinci cildimizin de tanıtılması sona ermiş bulunuyor. Arzu eden okuyucularımız, (P.K. 1157, İstanbul) adresinden istedikleri cilt ve sayıyı ödemeli olarak tedarik edebilirler. K.K.

HİND'DE İPNOTİZMA

Fiati : 3 TL.

Sipariş Adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

HER ZAMANKİ GİBİ AZ SAYIDA BASILMIŞTIR.

**RUH ve
MADDE'ye**

Abone Olunuz,

Abone Bulunuz,

Tanıtınız,

Yayınız.

Sosyal Kültürün Çekirdeği :

AİLE HAYATI

ve

ŞAHSİYET

Yazan: F. W. FOERSTER

AİLE HAYATI VE ŞAHSİYET

Birçok insanların şahsî temayül ve ihtiyaçları aile otiritesine, aile hayatının icaplarına uyarak hudutlanır. Bu gibi insanlarda şöyle bir kanaat vardır: Aile hayatıyla şahsî hayatın birbirinden farklı şeyler olduğunu, aile hayatına intibak etmek için şahsiyetlerini geliştirmediklerini sanırlar. İçimizdeki kabiliyet ve kuvvetleri aile hayatının geliştirdiğini, aile hayatının bizim için bütün bilgi ve tecrübelerden daha lüzumlu olduğunu unuturlar. Aile hayatı sosyal hayatın üç temel kuvvetini uyandırır ve geliştirir. Bu üç kuvvet: Bir düzene uymak, arkadaşlık ve bakımdır. Aile hayatı insanın kendisinden yaşlı olanlara karşı münasebetini ayarlar, yaşlıları arasındaki farkları gidermesini öğretir, daha genç yaşta kilerle karşı sorumluluk hissi duyurur. Ailenin terbiye edici kudreti, sosyal terbiyedeki rolü, aile hayatında sosyal hayatın organik bir şekilde tabii hayattan doğmasından ve kan yakınlığı ile akrabahğın ahlâk cemiyetini kolaylaştırmasından ileri gelir. Egoistlik ile sevgi arasındaki derin uçurumun büyük ölçüde doldurulduğu tek yer ailedir. Aile hayatında tabiat ve kültür, vazife ve istek birbirine çok yaklaşır, öyle ki tabiat âdeta kendini aşarak kültür haline gelir. Tabiatla kültürün böyle birbirine karışmasının insanın seksüel hayatının asaleti için çok önemi vardır... İnsanda iptidai bazı zayıflıklar, zavalılıklar vardır ki onu ömrlü boyunca köstekler, düşüncelerinde tekyanlı olmağa mahkûm eder. İşte aile insanı bunlardan

kurtarır.

Ailenin bu yaratıcı, geliştirici kudreti, her şeyden önce yaşları, karakter ve kabiliyetleri ayrı olan insanların birbirine çok yakın yaşamalarından ileri gelir. Bir çok gençler birdenbire ailelerinin çok geri bir topluluk olduğunu anlayıverirler; onların şu veya bu topluluğa çok az uyabildiğini, kendilerini anlıyamadıklarını, anlaşabildikleri ruhta ve karakterde insanlarla yaşamının şahsiyetlerinin gelişmesi için çok daha iyi olacağını düşünürler. Bu gayri memnunlar aile hayatının asıl bu yüzden feragat edilmez bir vasıta olduğunu göremezler. Aile hayatı bizi insanlarla bir arada yaşamağa zorlar. Bu insanları biz seçmeliyiz; ruhları, tabiatları bizden farklıdır ama yine de onlarla beraber olmakta fayda vardır. Yalnız kendine benzer insanlarla beraber olmak arzusu bizi bir nevi «Münzevi» durumuna düşürür. Bu hal de bazen insanı deliliğe kadar götürür, çünkü insanlardaki tek taraflılığın eksiklerini tamamlamak imkânını ortadan kaldırır. Gençler gerçek terbiyenin insanda hiçbir üstünlük duygusu aramayan boş şeylerde değil de, güç münasebetler ve ağır sorumluluklarda olduğunu anlasalar, bu münasebetleri güzelce idare edebilseler daha kuvvetli ve çok taraflı şahsiyetleri olurdu. Ama bunu yapabilmek için ruh ve mızacı ayrı olan insanlarla barış içinde geçinmesini bilmek lâzımdır. Bunu ailede öğrenmeyen bir insan hayatta nasıl muvaffak olabilir? Ailesiyle geçinemediği için kendisini hayır işlerine veren bir kızın haline

kadar gülünç bir faciadır! Aile içinde yaşamasını bilmeyen bir insanda sosyal kabiliyet olabilir mi?

ANLAŞILMAYANLAR

Beraber yaşayan insanların birbirini iyice anlaması gerektiğini iddia etmek yanlış bir anlayıştan doğar. Anlaşılmak çok az insana nasıbolan bir lüktür; hele en iyi ve en derin şeyler hayatta daima yanlış anlaşılır. Biz bu dünyaya anlaşılmak için değil anlamak için deldik. Anlaşılmanın üzüntüsünü duyacağımız yerde, bütün ruhumuzla başkalarını anlamağa çalışsak hayat daha güzelleşir. Zaten çok zaman biz bile kendimizi anlayamazken başkaları nasıl anlayabilirler?

Bu yüzden bir genç kız hiç bir zaman «Benim ne biçim annem var?» diye sormamalıdır, aksine «Ben ne biçim evlâdım? Bende bir genç kız olarak, iyi, duygulu, akli başında bir evlât olmanın vasıfları var mı? Yoksa sadece bir kız evlât taslağı veya karikatürü müyüm?» diye sormalıdır. Aynı şekilde bir erkek çocuk da, babası idealine uygun olmadığı zaman sızlanmamalı, baba-oğul münasebetinde oğula daha çok vazife düştüğünü bilmelidir. İyi bir evlât olarak kendini göstermeli, sevgisi, saygısıyla babasını kazanmalıdır. Baba ne olursa olsun, evlât evlâthğini göstermelidir. Aksi halde o hiçbir vazifesini hakkıyla yapamaz. Her zaman etrafını kollayıp başkaları vazifelerini yapıyorlar mı diye gözetlerse, hiç bir zaman içten bir rahatlıkla kendi vazifesini yapmağa fırsat bulamaz.

Aile hayatında yalnız geliştirici kuvvetler yoktur, insanın içindeki ilerlemeyi önleyen tehlikeler de vardır. Aile hayatı ile gerçekten ilerlemek için bu tehlikeleri açıkça görmek gerekir. Aile yüksek sorumluluklar için bir eğitim yuvası olabilir; ama yüksek gayeleri olmayan bir kimse için daha çok herşeyi köstekliyen, egoistliği ve evlâtlarında kendini görmek, genişlemek arzularını besleyen bir gıdadır.

Böyle egoist kimseler bu kısa görüşlülükle kendilerini de yakınlarını da nasıl yere vurduklarını bilmezler. Kendi benliklerinin özünü teşkil eden yaratıcılık duy-

gusunu çocuklarıyla bölüşür, onları zehirler ve onlarda tevazu duygularını öldürürler. Tevazu olmayınca da ne köklü bir vicdan, ne de gerçek sosyal kültür olabilir. Bu egost aileler dışarıya karşı az sevgi gösterildiği nisbette alienin daha köklü geleceğini düşünürlerse önemli bir gerçeği bilemiyorlar demektir. Çünkü bir ailede et ve kan yakınlığından, akraba sevgisinden daha büyük ve insancıl sevgiye de çok ihtiyaç vardır. Aile dışındakilere karşı sevgisizlik, ilgisizlik zamanla aile bünyesindeki sevgiyi de sakatlar, yahut da kısa görüşlü, kendini beğenmiş zorbaca bir sevgi yaratır. Sevginin bu türüsü de fedakârlık, şükran, sadakat duygularını meydana getirecek kuvvette değildir. Böylece egoist bir zihniyetle yetiştirilen çocuklarda ruh tarafı eksiktir. Onlar sadece etten ibarettir, ruhun üstün hayatını hiçbir zaman yaşayamazlar, onlara hâkim olan et ve kandır. Buna karşılık yabancıların sevinç ve kederini gerçekten paylaşan, canından, kanından olmayan insanlara yardım etmek arzusuyla rahatını, parasını, zamanını verenleri Allah mükâfatlandırır. İnsanın başkalarına gösterdiği sevgi aile için bir kazanç olur, çünkü tabii bağları o daha çok derinleştirir ve asilleştirir.

YUVADA HUZUR

Plutark «Biz aslanları, kaplanları ehlileştiririz. Ama vahşi huylarımızla en yakınlarımızı saldırmaktan geri kalmayız.» der. Aslanları, kaplanları ehlileştirmek kolaydır ama benliğimizin yırtıcı taraflarına zincir vurmamak, yakınlarımızla olan görüş ayrılıklarını kükremeden, ateş püskürmeden, öfkelenmeden gidermek, karakter ve alışkanlık farkından doğan anlaşmazlıkları kavga etmeden yatıştırarak çok güçtür.

Karı koca terbiye edilmesi küçük çocuklara tathılıkla mı, yoksa şiddetle mi davranmalı diye münakaşa ederler. Bu münakaşa bir anlaşmaya varır mı, yoksa gizli bir isyana bir silâhlanmağa mı yol açar, yahut da otuz yıl sürüp giden bir mücadele halini mi alır, bilinmez. Çocuklar kavga ederken hangisi haklı diye münakaşa eden karı kocalar bazen çocuklardan beter kav-

(Devamı sayfa 17 de)

Dostlarım Uzay Adamları

Yazan: H. MENCER

Nakleden: E. ARIKDAL

Sessiz, ciddi, yüzü hüznünlü genç kadına baktım. Onu fiziki görünüşü sebebiyle değil, ruhlarımız arasındaki birlik hissi yüzünden öncelikle tanıdım. Ona itina ve alâka ile bakarken kalbim nerdeyse göğsümden dışarı fırlayacakmış gibi çarpıyordu: Marla kaya üzerindeki kaçına ne kadar benziyordu! Daha küçüktü, ensesi üzerinde küçük bir topuz halinde topladığı taralı saçları venüslü kadınıninki kadar parlak sarı renkte değildi; gözleri gri-mavi renkteydi ve altın rengi küçük lekeler vardı, halbuki venüslü kadının göz rengi altın sarısı idi. Mamafih ona benzeyen taraflarını görmekten nefesim kesilmedi değil.

Birisi bana ondan sözetti. Kısa zaman önce dul kalmış, Van Tassel'den, onunla konuşurken bana cesaret vermesi için gelmesini istedin.

Konferanstan sonra ona doğru ilerledik, vaktiyle bana çok yakın olan birisi ile tekrar tanıştım. Van Tassel ona kalçası üzerinde bir işaret taşıdığını söylediği zaman kızarmıştı, hatırlıyorum; bazı insanlar bu ayırtedici işareti taşırlar, onlardan biri olarak tanınırlar. Marla güldü ve: «Ben hiç uçan daire görmedim, uzaylı bir varlıkla da temas etmedim, dedi.» Van Tassel biraz esrarengiz: «Bunu söyleyemezsiniz!» dedi.

Marla'yı gördüğümden beri. hafızamı örten perde aralanmıştı: Onu daha önce tanıdığımı sevdiğimi, birleşmemizin bir mukadder olduğunu biliyordum. Bu mutlu bir keşifti, fakat aynı zamanda feci idi: zira evli bir adamdım. Teşevvüğe düştüm, önceden teşekkül etmiş bir sevgi ile ailevi hayatımda meydana gelecek olan şeylerin ıstırap verici önsezisi arasında bölünmüştüm.

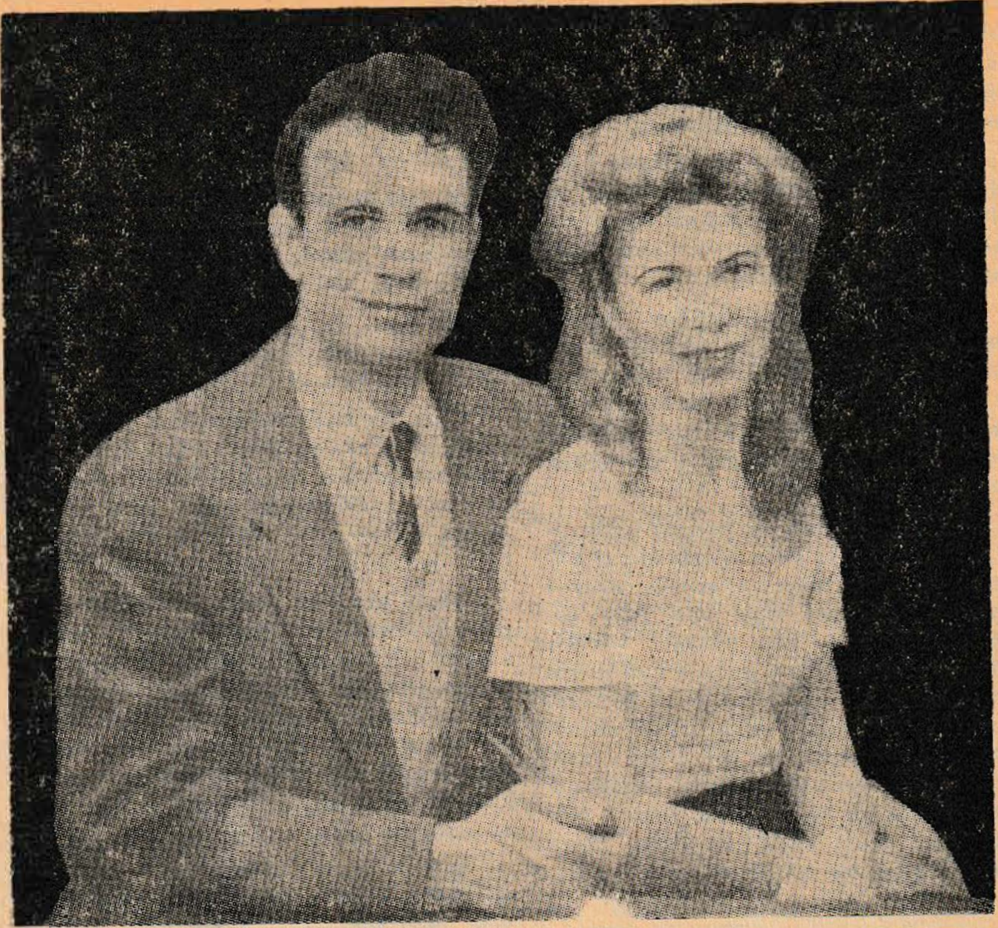
Lâkin ilk karşılaşmamızdan sonra, Marla ve ben birbirimize karşı dayanılmaz bir şekilde çekiliyorduk; bize gerçekleşmesi önceden söylenen hadiseye engel olmak maksadıyla her ikimiz mücadele ediyor fakat uzun zaman önce birbirimize verdiğimiz sözün hatırası altında kalmıştık.

Satürn plânetinde geçirdiğim hayatı tamamiyle hatırlayamamakla beraber ana ve babamı, erkek ve kızkardeşlerimi hatırlıyorum.

Ben gençleri yetiştiren spiritüel bir muallimdim. Emrimde bir astronot (uçan daire) vardı ve bir plânetten diğerine hem yetişmek, hem yetiştirmek gayesiyle gidip geliyordum. Bir çok konulardan, bahsediyordum. aralarında: «telepatik tesir gönderme (projeksiyon) ve Evrensel ilâhî Kanunların mütalâası.» vardı. Tanınmış bir öğretmen olunca bana; Naro'nun oğullarından biri, Naro'nun güneş'i, Naro ismi verilen yıldıza yakın bir plânetten gelen ışık öğretmeni, deniyordu.

Bu arada, şunu söyleyeyim ki, enkarnе ruh (bedene girmiş - doğmuş ruh), her plâneti ve aynı maddeden inşa edilmiş hepsini kuşatan manyetik kuvvet çizgilerini doğuran titreşimsel plânet frekansıyla harekete geçirilmiş olan bu plânet üzerinde bir başka tarzda yaşar. Meselâ, Venüs ve Satürn üzerindeki titreşimsel frekans pek çok yüksektir ve fiziksel yapıları çok ince (subtile) dir; şayet bir Arz insanı fizik bedeniyile oraya gitmek isterse, kendinin-kinde daha sür'atle titreşen her hangi bir hayat biçimini göremeyeceği gibi, kendi plâneti üzerinde ve içinde mevcut olan ruhsal hayat biçimlerini de göremez. En azından fizik bedeni hazırlanmış ve şartlanmış olmalı yoksa başka bir plânetin varlığını görmeğe muvaffak olamaz.

Eğer iki plânetisel beden birbirine çok yakın bir frekansa malikseler, bu halde, hayat şekilleri birbirleri için görünür durumdadır. Venüs ve Satürn üzerindeki ha-

yat şeldilleri, meselâ, birbirlerini karşılıklı olarak görebiliyor ve genel bilgilerini (kültürlerini) frekansları uygun olduğu için birbirlerine aktarabiliyorlar. Rutular arz'e enkarnе olunca, frekansları ağırlaşır (volentia) böylece enkarnе olabilişler. Umumiyetle yeniden doğan ruhlar kendilerini onlar arasında görmezler, çünkü bunlar geçmiş hayatlarının hatırasına sahip olmadır doğarlar.

Sol de Naro (Naro'nun Güneşi) ünvanına sahip olduğum sıralarda, yolculuklarımı birisinde Venüs'e girdim ve Marla ile orada ilk def'a karşılaştım. Uzun, kıvrak; omuzlarından aşağı bir şelâle gibi düşen uzun sarı saçları ve yeşil-akımsı renkli gözleri ile peri masallarındaki bir prenses ka-

dar güzeldi. Derhal birbirimize aşık olduk.

Satürn gezegenindeki enkarnasyonumu sırasında fiziki olarak gayet iri ve çok kuvvetliydim. Mamekik fizik bedenim şimdiki- ne benzeniyor değildi. Sadece bir benzerlik değil, aynı zamanda, bazeen endamı, irilik, ve güç bakımından Satürn'dekine benzer oluyordum.

Venüs'deki aşkıma şiddetli ve güçlüydü. Fakat beraber oınak mukadderine sahip değildik; Dünya'ya doğru yolculuk etmek zorunda olduğumu ve bu plânette doğacağıma güne vurucaya kadar taslağı hazırlanmış bir vazifeyi tamamlıyacağımı biliyordum.

(Lütfen Sayfayı çeviriniz)

Ondan ayrıldığı gün şimdi gayet vazih şekilde hatırlıyorum. Birbirimize: çok metin olmamız gerektiğini söylüyorduk. Marla zarif şakalar yapıyor ve gayet ahenktar bir şekilde gülmeğe çalışıyordu.

Fakat aynı zamanda hıçkırıklarına engel olmak için güçlük çekiyordu. Son bir def'a bakmak üzere döndüğüm vakit, ona bir vaadde bulundum: birgün, bir yerde kendisini tekrar bulacaktım.

Arz'ın kapılarına ulaştığım zaman, Howard Menger isimli bir yaşında bir çocuk, ölmek üzereydi. Çocuğun bedeni vaf-tiz ve merasım için bir lüterci kiliseye götürüldü. Ben, Sol do Naro, bunu görüyor, küçük bedeni terk eden ruh ile görüşüyordum.

Karşılıklı ve serbest rıza ile bu bedene girdim. Ana ve baba ağladıkları sırada küçük beden harikavî bir şekilde yeniden hayata döndü. Bana tuhaf geldi, fakat çocuğun şuuraltında (subconscient) evvelce iz bırakmış olan hatıra parçaları ve ek ruhun şuur muhtevası ile benim Sol do Naro olarak malik olduğum anılarımı da tekrar-hatırlayabiliyordum. Sol do Naro iken, astronefle Dünya atmosferinde uçtuğumu müphem şekilde hatırlıyorum, sonra beni ihata eden şuru kaybettim ve bu dünya bedenine giren bir ışık küresi halini aldım.

Uzay adamlarıyla olan temasım sayesinde Sol do Naro olan kimliğimin anısını tekrar elde ettim ve gitgide Satürn'li oldum.

Başlangıçta maksadım sadece evlilik hayatımın trajedisini tartışmak zahmet ve sıkıntısından sakınmak için tabii çiftler konusuna kısaca temas etmek idiyse de benim bu güç durumumun sebeplerini izah etmemin daha iyi olacağına karar verdim.

Bu ilk evliliğimde bazı şeylerin vukubulmuş olduğunu, karım Rose: «Artık eskiki Howard değilsin» dediği zaman ilk defa fark ettim. O zamanda Sol do Naro olduğumun bilgisine sahip değildim, aramızdaki çeşitli anlayışsızlıklar beni derin şekilde üzmişti.

Çok gençken, Picatinny mühimmat

fabrikasında çalıştığım sırada rastlamış olduğum nefis esmer genç kızla evlenmiş-tim. Durumumuz tamamiyle farklıydı, o çağda önemli yoktu bunun. Bütün gençlerin karşılaştığı bu hal umumdur, birbirlerine aşık olurlar, aşkı keşfederler.

Ana-baba, yaşlı ve çokluk bilgili olarak, bilirlerki zamanla aşk romanı okumanın sonu gelecek ve eşler müşterek hayatın günlük adı problemleri ile karşılaşacaklardır.

İşte bu anda herbirinin temel karakteri yeniden ortaya çıkar.

Gençliğimizde, zihni ve ruhi gelişmede farklılıklara sebep olan karakter ayrılıklarını göremiyoruz. Maddî cazibe ile devrin müşterek menfaatlerine itaat ederiz. Uzun zaman geliştirmeye ihtiyacım olmayan bu tema sık sık gözükken bir hikâyedir.

Şimdi şimdi tanımağa başladığım diğer plânetlerde çiftler tabii bir ayıklanma - seçilme (sélection) ile teşekkül ediyorlar. Bir kimsenin eş seçerken kendiliğinden yaptığı mulâhazat hususiyle her şahsın inkişâf sahasına bağlıdır. Eşlerden biri kendi eşini seçiyor zira ruhi olarak tam ve mükemmel bir birleşmenin hangi seçimle hasıl olduğunu biliyor.

Bir birleşmenin ancak her seviyede bir birleşme ile tamamlandığını biliyorlar: ruhi, zihni, heyecani ve fiziki.

Benzer ruhlar birbirini cezbederler. Zihni seviyede, eğer şekillenme aynı değilse, inkişâf kapasitesi aynı olmaktadır.

Fiziki ve heyecani seviyede, öncelikle, zıtları birbirine çekmek isteyen «kutupluluk (polarité) kanunu» ile karşılaşırız.

Bu sebepten, bizim plânetteki gibi, tem manasıyla bir erkekle, tam manasıyla bir dişî olan kadın tarafından cezbedilir. Tersî de doğrudur. İradesi kuvvetli, müta-hakkim, erkeksi bir kadın içine dönük, sakin ufak tefek bir erkekle evlidir ve umumiyetle onu çekip çevirir. Buna güleriz, ama aksine takdirle karşılamalıdır. Genellikle yumuşak kadınsı görünüşlü bir erkek, fizik ve heyecan bakımından tam zıttı olan

kadın tarafından kuvvetle cezbedilir ve çift mutlu olur. Her ikisinde aynı kutupluluğa sahip olanlar, aynı cinsten mknatıslar gibi birbirlerini iterler.

Karıkocanın her ikisi de kuvvetli, müsbet bir tabiatla iseler sürtüşme ve husumet vardır. Aksine menfi, alıcı, herbiri diğerinin kendini idare etmesini bekleyen tabiatla iseler o zaman hiç biri birşey yapamaz, karı-koca verimsiz kalır ve hiçbir inkişaf gösteremezler.

İdeal evlilik karı-kocadan mümkün olan en iyi ifadeyi çıkaran evliliştir. Karı-koca ruhi ve zihni olarak birleşmeli, ama fiziki ve heyecani olarak da birbirini tamamlamalı, mükemmel olarak «bir» olmalıdırlar. Karı-koca çocuk doğurma ve terbiye için biyolojik ve toplumsal bir mekanizmadır, amma aynı zamanda çiftlerin en iyi ruhi ifadeleri ve inkişafıdır da.

Evlilik ahenkli birleşimlerin tabii icaplarıyla çerçevelenmezse, her iki taraf bir birlerine karşı nefret, soğukluk, tırmalanma hisseder, hiç bir şey yaratmazlar; ne kendi eşleriyle, ne de diğer kimselerle alâkadar olmazlar. En iyisi bu eşlerin birbirinden ayrılmasıdır.

Bu kanun o kadar basittir ki, esasında ruhi benzer karakterler birbirini çektiği gibi fiziki olarak zıt olan karakterler de birbirini çekerler, esas olan mes'ut bir birleşmedir.

Uzay adamları bu kanunu biliyorlar, tatbik ediyorlar, çocuklarına öğretiyorlar. Öyleki, genç yaşlarda, çocukları, şekli seçimden çok evvel uygun bir eş seçebilirler. Madem ki Tekâmül şahsi bir süreç (vetire) dir, inanç farkları, başka plânetlerde bile kendiliğinden hasıl olabilir. Bu durum hasıl olunca, yani çiftlerin her ikisi de birbirlerinden derin şekilde farklı olunca, karşılıklı anlayış içinde birbirlerinden ayrılmalı ve en uygun eşleri bulmalıdırlar.

Tabii çiftler ne kanun zoruyla, ne zorla bir arada bulunmazlar, kendi intahaplarıyla çift teşkil ederler ve kanun zoru, sosyal şartlar ve terbiye icabı olarak bir araya gelen eşlerden daha mes'utdurlar. Böy-

lece tabii ayıklama ahlâken şerefli ruhen muteberdir. Dünyamızdaki evlilikler nâdiren tabii ayıklanmanın neticesi olmaktadır.

Mes'utlar onu yaratmış kimselerdir. Dünyadaki uzay adamlarınıninkinden daha iyi bir ifademiz var: gerçek bir aşk ile birbirlerini seviyorlar, diyoruz.

Başka plânetlerde birbirlerinden ayrılan çiftlerin doğmuş olan çocukları sevilir ve herkesce intimam görürler. Bu çocuklar çok çabuk olgunlaşırlar; meselâ, Venüs'de iki yaşında bir çocuk dünyalı yedi yaşındaki çocuğun fiziki ve zihni gelişimine sahiptir.

Venüs'deki çiftler Dünya'mızdaki çiftlerden çok daha, uzun zaman beraber yaşarlar, sebep, bizden daha fazla uzun ömürlü olmalarıdır. Evlilikleri yüzlerce sene sürer ve bazan birkaç hayat boyunca devam eder.

Benim aile hayatımda, evlendikten bir kaç sene sonra, ve bilhassa uzay adamları ile olan temasım sıklaştıkça, zihni ve ruhi aykırılıklar belirlemeye başladı. Bu durumun meydana gelişinde gerçekten herhangi bir kimsenin hatası yoktur; ne ayıplanmalı, ne de acı serzenişlere maruz kalınmalıdır. Bilâkis anlayışı olmalı ve sadece sözkonusu kimselerin menfaati düşünülmelidir.

Bizim cemiyetimizdeki nazik problemlerden biridir bu, şimdiye kadar memnuniyet verici bir tarzda çözümlenmemiştir. Çocuklarımıza eşlerini nasıl seçmeleri gerektiğini öğretirsek belki; ruhi benzerlik, zihni yakınlık, heyecan olarak tamamlama; onlara dördüncüsünden bahsetmemeli, çünkü zıt karakterlerin fiziki karakteri her zaman ortaya çıkan bir şeydir.

Bazan iki varlığın farklı tekâmül seviyelerinde oldukları görülür. Ağır inkişaf edenle sür'atli inkişaf eden bir aradadır. Bu durum karmik bir mecburiyetin neticesi olabilir.

Karımla benim dostça ve anlayış içinde birbirimizden ayrıldığımızı düşünmek beni memnun ediyor. Bu ayrılık bazan gizli sebeplere dayanır. (Marla ve ben 1958 Mayısında evlendik).

İNSANLIK BUHRANI

Yazan : Mehmet SANCAR

● İnsanoglu beş duygusu ile mahûl, üç buutuyla kördür. Mantığı basittir. Aklı selim deyince de bu gelir aklımıza ●

BİR GÜNDELİK GAZETEDEN :

«... Ay'a erişmenin verdiği güvene rağmen Amerika, millî tarihinin en ıstıraplı günlerini yaşıyor. İstiraplar hayatın her safhasını ve sathını istilâ etmiş bulunuyor.

«Gençlik Amerika'nın kendi mânevi kıymetlerini inkâr ettiğine inanarak ayaklanmış. Refah içinde yaşayan geniş halk kütlesi hayatta mânâ bulamamanın kavgasına kapılmıştır. Siyahlar aldatılmış olmanın kızgınlığı içindedirler. Her sahada -halk hizmetlerinde eğitim, temizlik, sağlık, ulaştırma servislerinde- kifayetsizliğin sızıları duyulmaktadır. Gerçekten de bütün bu şikâyetlerin, bütün bu ıstırapların haklı sebepleri vardır.

«Birinci şikâyet konusu, bu derece mutlu yere (uzun veya kısa bir müddet zengin bir cemiyet içersinde yoksulluğun devam etmesidir...»

Zengin ve refah içinde yaşayan bir ülke düşünüyoruz :

Yoksulluk var: 22 milyon insan, yani nüfusunun %11'i perişan!...

Şiddet var: Siyasî suikastlar, sokak gösterileri, silâhli gurup isyan ve çatışmaları... Hem o kadar ki, Avrupa'da bu kabul olaylardan dolayı can kaybı milyonda 12 kişi iken, Amerika'da milyonda 48 kişidir. Yani, Avrupa'dan 4 misli fazla!...

Savaş var: Vietnam'da yıllardır Amerikalı milyarları harcamakta ve milyonları yok etmektedir. Niçin? Ashında bir hiç için!...

Güvensizlik var: «... genç kuşağın yaşlılara, öğrencilerin öğretmenlere, siyahların beyazlara, sanayicilerin politikacılara, halkın devlete itimadı sarsılmıştır...»

Eğitim krizi var: Üniversite ilmin beşiği ve yuvası demektir. Kriz üniversiteden başlayıp tâ aşığalara uzanınca, kriz eği-

timde, kriz ilimde demektir. Bütün teknolojik üstünlüğüne rağmen, bugün Amerika'nın bizim için Ay'a gidebilmesi neyse, üstün teknolojiyi avuçlarında tutan bir avuç insan dışındaki, hele perişan Amerikalılar için de herhalde bizden pek farklı değildir...

Emniyet ve asayiş buhranı var: Gece değil, hattâ gündüz bile yalnız başına gezmenin tehlikeli olabildiği bir ülkede herhalde emniyetten, asayişten söz edebilmek tuhaftır! Hele burası Amerika isimli ülke ise!...

İstirap, insanın ayağına takılan taş gibidir: Ya ayağımızı kaldırıp taşı atlıyacağız... Yahut eğilip taşı yolumuz dışında bir yere koyacağız...

Fakat insan şuarsuzdur: Taşı atmış olsa bile, bir fasit daireden kurtulabildiği enderdir!...

Taşı, yolunun dışına koyduğu zaman da, orasının da bir müddet sonra geçeceği yolu olduğunun farkında değildir...

Tekâmül yolunda fasit daireler, helezonlar ve zıkkaklar çizerek yürümeğe çalışan veya itilerek yürüyen varlıklar (insanlar), ruh-beden ikilisinin hakkını veremediği sürece, hangi ülkede yaşarsa yaşasın, hangi dünyevî refah seviyesine ulaşsın, ne ayağına takılan taştan ve ne de ıstıraplarından yüksekte yaşayamaz.

Uçmağa çalışan bir uçak, bir pist boyunca düzgün yolu üzerinde yeteri kadar hızlanamazsa, ayağına takılan taşlar gibi, yüksebilmesine gayri müsaait engelli bir ham yola, hattâ yol bile olmayan bir tezekli araziye girer; hiç yükselemez.

Refah da böyledir: Süresi boyunca bir ruhsal yükselme elde edilemezse, tezekli tarlaya dalmış bir uçak gibi olur insan...

Tarih boyunca milletlerin çizmiş ol-

dukları periyotlara bakarak, bunda aldanmamış olduğumuzu görürüz...

ADALET yaygın olmalıdır. Kendi ülkesinin her ferdine ulaşamamış adalet, elbetteki dışa da taşamazdı. Nitekim de taşmıyor!...

Bir ülkeye hapsedilmeğe çalışılan adalet ise, ergeç kötürüm olmağa mahkûmdur. Çünkü adalet, insandan insana, varlıktan varlığa uzanmak ister...

Kapitalizme, mülkün birçok ellerde toplanabilmesi dip, dersek; sosyalizme de mülkün yaygınlaşmasıdır, diyebiliriz.

İşin içine adalet sokulamazsa, mülk, birçok el yerine birkaç elde toplanır; toplumun dengesi yine bozulur...

Fertlerde adalet duygusu gelişmemişse, mülkün yaygınlaşması yine imkânsızlaşır.

Beden ruhun yükselme pistidir

Halbuki biz bedenimizi, yani pistimizi yükseltmeğe çalışıyoruz! Tabiidir ki, pistimiz de bir türlü yükselemiyor-...

Yani, herşeyden önce dünyada bulunuş gayemizi biliyoruz!...

Gaye bilinmeyince de adalet duygusu gelişmiyor, kısır kalıyor...

ADALET MÜLKÜN TEMELİYESE, herşeyden önce bu mülkü sağlam bir temele oturtabilmeliyiz...

Sağlam temel ise, fertlerin ahlâklarının toplamıdır. Yani, sosyalizm, bir ekonomik sistem olmaktan çok ileri, fertlerin ahlâkı olmalıdır.

Komşusu aç kıvranırken tok midesiyle hora tepen insan sosyal (toplumcu) olabilir mi?

Karnımızı doyurduğumuz zaman değil de, ruhumuzu doyurabildiğimiz zaman komşumuz aklımıza gelir.

Beden pistimizi yükseltmekten âciz üstün teknolojik bilgimiz yanında, fakat bilmediğimiz ruhumuzu doyuracak, yüceltecek o kadar çok ruhsal bilgilerimiz de var ki!...

Ama, insanoğlu beş duygusuyla mâlûl, üç buutuyla kördür. Yeni yeni ulaşmağa çalıştığı aklı seviyesinin kör mantığıdır bütün güvendiği!... Akhselim deyince de bu gelir aklına!...

Aile Hayatı ve Şahsiyet

(11. sayfadan devam)

gaya tutuşurlar. Birçok ana babalar odalarına çekildikten sonra kendi kendilerine çocuklarından bir milimetre ilerde olmadıklarını itiraf ederler.

Barışı korumak büyük bir sanattır, bu barışı evinde arayan ve bütün meselelerin başlangıç noktası olarak kabul eden bir kimse birçok güçlükleri halletme yolunu bulmuş demektir.

İlk kaide: Herkesin kendi sınırları içinde kalması, başkalarının sınırlarına saygı göstermesidir.

İkinci kaide: Tenkitte ve talepte başkalarının duygularına değer vermek.

Üçüncü kaide: Görüşmeler iki tarafın da sakin olduğu zamanlarda yapılmalıdır. Bu kaide pedagojinin birinci şartıdır.

Dördüncü kaide: Sevgimizi saklamamalı, karşımızdakine saygımızın, güvenimizin, tercih edişimizin sebeplerini söylemeliyiz. Bu, sümbülleri yetiştiren ilkbahar yağmurları gibi tesirli bir şeydir.

Beşinci kaide: Her iki tarafın hak ve şerefini koruyan çareleri bulmak.

Altıncı kaide: Bazı meselelerde ısrar etmek, bir adım bile gerilememek lâzımdır.

Barış problemi bu işi teoriler halinde görenler için çok can sıkıcıdır. Gerçek hayatta türlü ruhlar, ilgiler, haklar, görüşler arasında barışı sağlamak insan varlığının en geniş ve en zengin problemidir. Ama bu hiç bir zaman, ne pahasına olursa olsun elde edilen yalancı bir barış değil, tersine herkese inandırıcı bir rahatlık veren, umumi düzeni hiç bir şekilde bozmayan bir barış olmalıdır.

Psychic News

THE SPIRITUAL WORLD

VOICE

of Spiritual Understanding

FATE

TWO WORLDS

spritüalist başından özetler

Yamato

CHIMES

The Summit

İNSAN VE TABİAT

Bir kaç bin yıl önce, Mısır'daki insan, çevresini saran sırları araştırmaya başladı. İlk ve en hayret verici buluşu şahsiyetin ikililiği (düalite) idi. Fizik bedenine ilâveten varlığının bir de semavî (ethereal) tabiatı veya elemanı mevcuttu. Bundan böyle insan, ilk defa olarak benlik suuruna veya diğer bir deyimle büyük iç benliğinin suuruna kavuştu.

Tabiatının veya benliğinin bu semavî özü nereden gelmişti? Bu, bedeni etkileyen sıcak, soğuk veya açlık gibi faktörlerle etkilenebilirdi. Faaldî, beden dinlenirken veya hattâ uykudayken düşünüyor, idrâk-lere ulaşıyordu. Hayatın sonunda buna ne oluyordu? Mahvolmayan bir karaktere mi sahipti?

Ölümden sonra yaşıyor muydu? Eski Mısırlıların merakını uyandıran, onları şaşkınlıkla böyle sorularla insan, her yerdeki akıllı erkek ve kadınlar tarafından hiç durmadan devam ettirilen bir araştırmaya girişti.

Gündelik hayatın mutad olayları içerisinde, bu eski insanlar devrîlik kanununu, bütün tabiat olaylarının muayyen fasıllarla vukua geldiğini keşfettiler; mevsimlerin gelip gitmesini, gel-git'i ayın büyüyüp küçülmesini müşahade etmek suretiyle... Bitki hayatının mevsim dolayısıyla ölümünü ve ilkbaharda yeniden canlanmasını görmeye canlılarda tabiatın yeniden hayat

bulma prensibini -garip bir bölümsüzlük- keşfettiler.

Gezegenlerin hareketlerindeki ve her şeydeki büyük ahenk, şaşmazlık, insana tabiatın yanılmazlığını, her şeyi ihata eden (kapsayan) bir evrensel düzenin mevcudiyetini öğretti.

FATE'den

ANKEOLOJİK ÇALIŞMALAR

Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da Ocak ayında bulunan iri kum taşı koleksiyonundaki taşların yüzleri bize, Avrupada medeniyetin eskiden sanıldığından daha önce mevcut olduğunu anlatmaktadır.

Bazıları iki ayak yükseklikte bulunan yumurta şekilli, üzerinde yarıklar olan bu taşlar, Lepinsky Vir'deki Danube nehri kıyılarında Belgrad Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dragoslav Srejovic başkanlığındaki bir arkeolog grubu tarafından yapılan kazılarda ele geçmiştir.

Prof. Srejovic, Lepinsky Vir'de yapılan keşfin; medeniyetin, Orta Doğudan yayılmasından ziyade, bu bölgede en eski neolitik (cilâlı taş devrine ait) yerleşmeler olurken de Balkanlarda mevcut bulunduğunu ortaya koyduğunu ifade etmektedir.

Keşif, 1965 yılında, 36 yaşındaki Prof. Srejovic tarafından, ilk defa 1930'larda teşhis edilmiş bulunan ve daha sonraki bir

neolitik medeniyet olan Starcevo yerleşme sahalarının kalıntıları incelenirken tesadüfen yapılmıştır.

Srejo vic, Iron Gate (Demir Kapı) projesine göre hidroelektrik güç sağlayacak ve iki gemi kanalı ihtiva edecek olan 171 ayaklık barajın yapılmasıyla arazi su altında kalmadan önce Starcevodaki kalıntılardan neler elde edilebileceğini tesbite çalışıyordu. Takriben M. Ö. 5200 yılına kadar ulaşan iki tabakayı kazdıktan sonra, çok farklı ve çok eski bir şehrin kalıntıları ile karşılaştı.

Starcevo sakinleri çukurlarda yaşamış çiftçilerdi fakat aşağı kısmında raslanan bu yeni sahada şehir evleri mevcuttu. Umuma ait yapıların hepsi, şahıs evlerinin yapı şekli olan trapezoid şeklinde idiler ve itina ile inşa edilmişlerdi.

Taşların üst kısımları ev halkının mabudunu temsil ediyordu. Bunlar, evlerin döşemeleri üzerinde ocakların karşılarında bulundular. Bazılarının küçük gövdeleri vardı. Bulunan az sayıdaki âletler, Starcevo medeniyetine ait olanlardan daha eski ve basit fakat çok daha güzeldiler.

Bu kalıntıların tam tarihleri belli olmamıştır ama Prof. Srejo vic, diğer kazılarla takriben M.Ö. 7000'den itibaren yaşadıklarına kanaat getirilen toplumlara ait kalıntılarla aşağı yukarı aynı seviyede olduklarını söylemektedir.

Prof. Srejo vic şöyle demektedir: «Bunlar artist ve dindar insanlardı. Hikmet duyguları ve bunu ifade edişleri bize Lascaux'deki paleolitik (kaba taş çağına ait) mağara resimlerinden birini hatırlatmaktadır, ama şehirlerinin çok kompleks yapıda oluşu onların en azından preneolitik devir (yontma taş çağına ait) insanları olduklarını göstermektedir.»

MEDİTASYON HAKKINDA

Bir harp esiri kaçmayı düşündüğü zaman ne yapar? İçinde bulunduğu şartları tetkik eder. Etraftaki duvarlarla, nöbetçilerin nöbet durumları ile ilgilenir. Elde ettiği malûmata göre de başarılı bir firar planı hazırlar.

İşte bizim buradaki maksadımız da budur. Kendi karanlığımızın hapisanesinden başarılı firar... Dileğimiz kendi kendinin farkında olan varlıklar haline gelmektir. İçimizdeki Göklerin Mebkütundan haberdar olmak...

Aşağıdaki tecrübeyi hemen şimdi yapınız: Tamamen okuduktan sonra bu yazıdan başınızı kaldırınız. İçinde bulunduğunuz zihni durumdan kurtulmak için silkininiz ve etrafınıza bakınız. Nerede bulunduğunuza dikkat ediniz. Dikkatinizi sadece odada toplamayınız; aynı zamanda kendinizin de odada bulunduğunuzu görünüz. «Ben buradayım» diye düşününüz. Bu doğru olarak yapılırsa benliğimize ait tamamen yeni bir duygu ile karşılaşırız. Bu yeni durumunuz ile daha önce bu sayfaları okumağa kendinizi verdiğiniz zamanki halimiz arasındaki farkı görebiliyor musunuz?

Şunun farkına varınız : Okumakla meşgulken siz, benliğiniz yönünden mevcut değildiniz. Okuma fiili vardı ama okuduğunuzun şuurlu bir şekilde farkında olma hali mevcut değildi. Şimdi okumanızdan kopmakla odadaki kendi varlığınızın farkındasınız. Bu noktada ne büyük bir sır ile karşı karşıyasınız...

Bitaraf bir kendi kendini müşahede, insani yeni bir benlik duygusuna götürür. Gördüklerimizin karşısında bir az rahatsız oluruz, şaşırırız. Kendimizin düşündüğümüz gibi olmadığını görürüz. İçimizde bulunmadığından tamamen emin olduğumuz menfi durumların farkına varırız. Fakat sıkıntıya aldurmamalı geri dönmemeliyiz. Bunu yüklenebiliriz. Yeni vukfumuz (anlayışımız), bizi daha kötüye değil fakat daha iyiye götürür. Aslında eskiye nazaran daha iyi durumdayızdır zira bizi şursuz mahpuslar olarak tutan menfi taraflarımızı aydınlatmışızdır. Kaçmayı arzulayan bir mahpus için bitaraf bir kendi kendini müşahededen daha değerli her hangi bir sey bulunmadığını görmeğe çalışmalıyız. İnsanı benliğin uyanmasına götüren bu kendi kendini müşahededir. Ben-

(Devamı sayfa 29'da)

Sultan Abdülmecid

(Tarih Konuşuyor Mecmuası. Ocak 1965 sayısından)

Nihayet top atıldı... Bu atılışla beraber, Zat-ı Şâhanenin misafiri olan beni de hatırladılar. Yalnız Hıristiyan olduğum için, bana ayrı yemek hazırlanmışlardı. Ben bir masaya davetli idim. Onlar, onaltı saatlik bir açlıktan sonra, iştahla zengin ve çeşitli yiyeceklere hücum etmişlerdi. Hem gülüyorlar, hem de beğendiklerinden istedikleri kadar alarak ve çok zaman birbirlerine ikram ederek yiyorlardı.

Zat-ı Şâhanenin gayet muhteşem ve mutantan bir çiçek cemekânı içinde mürassa bir masada tek başına yemek yediğini gördüm. Ramazan olduğu ve herkes oruçlu herkes aynı zamanda yemeğe başladığı için, Padişahın kendisine hizmet için her zaman ayakta bekleyenlerin aç kalmaması endişesiyle bütün yemekleri sofraya dizdirerek hiç kimsenin beklememesini ve sadece oruç çağı dışında siyahî bir kız, bir erkek çocuğunu kendisine hizmet ettirdiği

Sultan Abdülmecid Yapılan Many

Dr. Spitzer, Avusturya hizmetine girdi. Tıbbiye'de Sultan Abdülmecid'i hayat Padişahın «Hususi hekim» doktorluğuna ilâve olarak ve Bab-ı âli'nin entrikaları istedi. Sultan Mecid, Viyana izinle ayrılmasına müsaade etti ve Dr. Spitzer'i acele İstanbul'da bulmak üzere, dönüşünde Osmanlı Devleti'nde bulunmak üzere, üniversitede anatomi profesörü

ni gördüm. Sultan Abdülmecid, kendisinden evvelki padişahlara benzemeyecek hisler ve müsamahalar içinde idi.

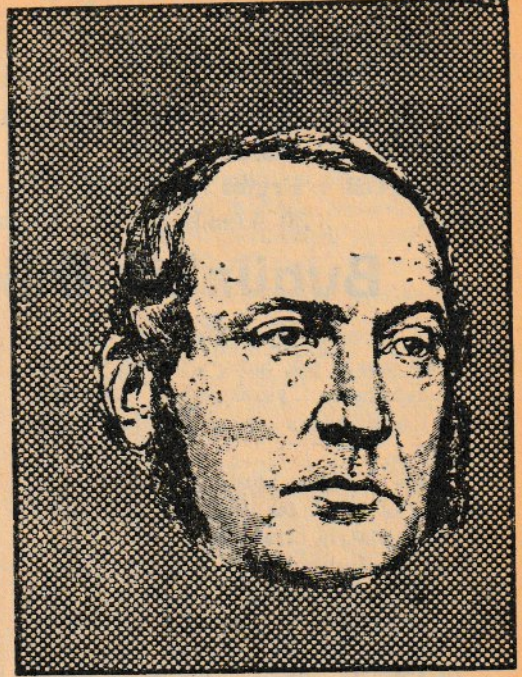
Nihayet huzura girmekliğim irade edildi. Padişahı siyah ve sırma işlemeli bir minder üzerinde, etrafı çiçek demetleriyle muhat buldum. Bana daha uzaktan Fransızca seslendi :

«— Entrez, cher docteur, je me porte très bien. (Giriniz aziz doktorum. çok iyiyim.)

Zat-ı Şâhane ilâçiarımın çok iyi tesir ettiğini söyledi. Mabeyincilerden birisi nargilesini getirmişti. Nargileyi bir köşeye koydurdu, kendisinden uzaklaştırdı, birkaç nefesi derin bir zevkle içine çekti, sonra beni yere oturttuk, bana da bir nargile getirmelerini irade etti. Ben, yerde rahat oturmayı beceremeyince, Mabeyinci Mehmet Beyi çağırıp, bana yere rahat nasıl oturulacağını öğretmesini irade etti. Bütün bunları gülerek takip ediyordu. Ben, pek de rahat edemediğim Türk usulü bağdaş kurunca, huzurunda çok büyük bir şeref olan,

Vecid'in Huzurunda Manyatizma Tecrübesi

Dr. 1839 da Osmanlı İmparatorluğu
Tıbbi (Anatomi) hocası oldu. 1844 de
hastalıklardan kurtarmayı başardı ve
tecrübeye getirdi. İki yıl sonra, Saray
Tıbbiye'ye müdür oldu. 1850 de Saray
Tıbbiye'ye dayanarak, Padişah'tan izin
alınarak Sefareti Müsteşarlığına tayin ederek,
İtalya'ya gitti. 1857 de Padişah tekrar hastalan-
ınca İtalya'ya sonra Amerika'ya gitti.
Napoli'de Mülhessilliğini yaptı, ün-
vanını ifa etti, 1895 de öldü.

Dr. Spitzer

nargile içmemi ferman buyurdu. Minnetle
teşekkür ettim. Samimi bir edâ ile sordu:

«— Aziz doktor... Manyatizma nedir?
İmî izahını yapmanızı istiyorum. Uykuda
gezenleri gördüm. Manyatizmada, insan
kalbinin içyüzünü bilmek mümkün ise, bu
bir ülkeyi idare eden insan için çok mühim-
dir. Çünkü, bir hükümdarın hakikatleri ta-
mamen bilmesi şarttır ama, ne yazık ki, bir
tâcîdar çok zaman, halktan birisinin bil-
diklerini bilemez. Çünkü kendisinden teh-
likeli vak'alar saklanır. Hâlet-i vecid için-
de bir hassas kalbin ifşaatı ne kadar mü-
himdir.»

Padişahın mizâcını çok iyi biliyordum.
Bana bir manyatizma tecrübesi yaptırmak
arzusunda olduğunu anladım. Şahsi bilgisi
için lüzumlu gördüğü mevzuların muhak-
kak içyüzünü kavramak isterdi. Bu azmini
de çok zaman, karşısındakini kırmadan
nâzikâne ısrarla yerine getirirdi. Many-
atizma için okuduklarının tesiri altında ol-
duğu anlaşılıyordu. Bu sahnenin, böyle bir
yerde ve bu şartlar içinde rahatça ifa edi-

lemeyeceğini gülererek reddediyor ve istersem
tecrübe edeceğimi söylüyordu. Daha evvel
bu mevzuu nazarı olarak tetkik ettiği de
anlaşıyordu:

«— Ben size medyomluk vazifesini ya-
pabileceğini tahmin ettiğim birisini de tes-
bit ettim.»

Ve, Enderunlu Arif'in huzuruna çağırıl-
masını irade etti: Bu gelen, süzgün bakış-
lı, ürkek, görünüşü medyom olmağa müsaid
bir gençti. Padişah irade etti;

«— Arif... Şuradan iki sandalye al,
doktorun karşısına otur, istediğini yap, hiç
korkma...»

Zavalı çocuk kendisinden istenenden
habersiz, titriyerek karşımda oturdu. Ben
de, o şartlar içinde bana çok güç gelen
manyatizmaya başladım. İyi bir tesadüf,
Arif'te, harikulâde medyomluk vasfı vardı.
Zat-ı Şâhaneye dedim ki :

«— Efendimiz, Müsaadenizle arzede-
yim ki, zat-ı şâhaneleri, bu mevzuun na-

(Devamı sayfa 28'de)

Ruh dostlarımızdan

VARLIK : Mustafa Molla'nın **PLANI**

MEDYOM : Macit **ARAY**

OPERATÖR : Ergün **ARIKDAL**

TARİH : 25 Ağustos 1969 - Heybeliada

Bugünkü Bilim Adamları

OP : Şöyle birşey söylenmişti: «Yaratıcı irade insanı çok hakir görmüş, ve biz-zat kasten hakir yaratmıştır.» deniyor. Bunun teşrihini rica edecektik. Bu ne manadadır?

PLÂN : Böyle birşey hatırlamıyoruz. Plân olarak Mustafa Molla ile irtibatımız devamlıdır. Böyle birşey söylenemez.

OP : İsterseniz tebliği okuyayım burdan; Nice insan vasitasız yeryüzüne atılmıştır. Ne saldırı, ne savunma silâhlarına sahip değildir. Öyleyse yaratıcı irade...

PLÂN : Ha.. Şimdi... Siz bunu yanlış anlamışsınız. Tebliğde hakir, 'aşağı' manasına değil, müdafasız, aciz demektir. Bu kelime yalnız kullanılmıştır. Medyomun kabahati olabilir. Aciz yaratılmıştır. Yani, Müdafâ silâhları mevcut değildir. Çıplaktır. yumruğu tekmesi birşeye yaramaz. Bu da şunu anlatır ki; insanın dişi, yemek için değil, elleri yırtmak için değildir. şu halde insanın plânı, kendinden evvelki plânlara mensup olan canlılarınkinden çok daha başka ve çok daha üstündür. Ağzını konuşmak için, kullanacaktır. Toplum şuurunu temsil edecek ilâhî vasıta olan ağızda sözün vücut bulması için konuşma lüzumudur. Böylece konuşma insanda ağzın en büyük rolü, en büyük vazifesi olmaktadır. Halbuki hayvanlarda ısırma, parçalama, yeme gibi birtakım meselelere tallük eder; guhalde, insanın ağzı yemek içmek, parçalamaktan önce, konuşmak içindir. Ve konuşulanların en müteâl olanı da ALLAH şuuruna vasıl olmuş bir varlık sıfatıyla ALLAH kelimesini söyleyebilmesidir.

İnsanın yürekten ALLAH dediği an kainatın sarsıldığını, heyecandan titrediğini duyarsınız. Bu kadar ulvî bir varlığın

hakir yaratılmış olması mümkün müdür? Demekki o vasıtasız yaratılmıştır; ama, ata göre, kaplana, arslana, yılanı, file göre, balınaya göre, Bir de insanın zihnindeki muazzam cihazı düşünün. Bütün bu muvakkat cihazları yalnız fizyolojiye bağlı olan boynuzu, tekmeyle dişi elbette bir anda ekarte edebilecek kudrettedir. Öyleyse hayvanda uzvi mekanizma kuvvetli, insanda ruhi mekanizma kuvvetlidir. Bu da şunu izah ve ispat eder ki vücut gittikçe düşmekte, fakat ruhi kemal gittikçe kuvvetlenmektedir. Birgün gelir arslanın pençesi, başka birşeye, başka bir güc vasıtalarına tahavvül eder diyemezsiniz. Filin hortumu daima hortum olarak, yılanın zehri, zehir olarak kalacaktır. Fakat insanın dimağı, daimî melekeleri hiç bir zaman aynı kalmamakta; demek oluyor ki, sonsuzluğa doğru yol almış bulunmaktadır.

OP.: Bir ikinci sualim var: Tebliğden okuyarak söylüyorum.: «İlmin büyük bir sarsıntısı içerisinde olduğunu; daha ilâve edilirse, zihniyetlerin çıplaklığıyla beraber, 'korkunç bir şanssızlık içerisinde' olduğunu, biz de kabul etmekteyiz.» deniyor. Acaba bu şanssızlık kelimesi, bir nevi mukadder, bir icap olmuyor mu? Bunu aalel umum bir şanssızlık olarak mı kabul etmek lâzım?

PLÂN: Biliyorsunuz insanlar zamanımızda iki hüviyet taşırlar: Birincisi sahte, dışa dönük, ve daha çok cazip olduğu kabul edilen ciddi akımlardan ziyade modaya şöhrete müteveccih olan bir yöndür. İkinci şahsiyet gerçekleri derinden, olduğu gibi kendi hüviyetiyle ele alıp, insancıl duygular ve araştırmalarla daima kurtuluşun hayrın tecellisine doğru bir yol almak üzere

re çalışan kimselerin şahsiyetidir. Evet, Zamanınızda ilim adamlarının politikaya, menfaata, şöhrete kurban gittiklerini görürüz. İlim gerçekten zayıflamıştır. Bugün insan, teknik üzerinde daha çok durmaktadır. Hiç kimse araştırmacı alimin önünde diz çökecek tahammüle sahip değildir. Böylelikle alim, istikametinden ayrılmıştır. Gözleri daha cazip gelecek peyzajlar çizmektedir. Meselâ sosyal konuları ele almakta, felsefe yapmakta, fakat herşeyden önce kendini ileriye sürmektedir. Böylece zamanınızda şöhret bulmuş, büyük tanınmış nice alimler vardır ki, sadece kitap sürümü yapmak suretiyle, bir büyük şöhret cazibesine tutulmuş olarak yaşamaktadır. Bunlardan yarına hiçbirşey kalmayacaktır.

Size soracağımız suallerden birisi de budur: Acaba gerçek ilim adamı vardır da, siz mi istifade edemiyorsunuz. Böyle bir sual sorarsanız acaba size kim ne cevap verecek? Gerçekten bir çok kitap çıkıyor. Bir takım konular işleniyor. Hatta biliyorsunuz ki, bizzat ilim adamlarınız sinirlidir. Delidirler. Kendilerini tenkit etmek ihtimali yoktur. Bir yandan demokratik hürriyet, insanın doğuştan özgürlüğü kabul edilir, Anayasalara geçilirken, öbür yandan bizzat bu işlerin menbaı başında bulunması gereken büyük doktrin sahipleri benliklerinin dışına bir karış mesafe alamamışlardır. Bunlar yanlış mıdır? Dışa karşı doğru olanları asla inkâr edemiyorlar. Bunun içindir ki insan hakkını ister istemez öne sürüyorlar.

Zannediyor musunuz ki, dünyaya fenalığı dokunan insanlardan birisi de alimler değildir? Böyle mi zannediyorsunuz? Alimlerin bugün büyük zararları dokunmaktadır. Çünkü bu adamlar evvelâ sadece dünyacıdır. Tek taraflıdır. Tek yönlü oldukları içindir ki, gençleri arkalarında sürükleyebiliyorlar.

Çünkü gençler ciddi konular üzerinde değerli araştırma yapacak sabır ve iradeyi gösteremiyorlar. Bu, daha önceki şartların bir neticesidir. Bineanaleyh, sizin şanssızlığımız... hürriyetlerin şahlandığı bir zamanda ciddi konularla uğraşma vazifesiy-le tavzif edilmiş olmanızdandır. Yoksa baş-

ka türlü bir sebep düşünülemez.

Öyle değil midir ki, gerçeğin menbaının başında olmanıza rağmen, siz bugün muhitinizde icabettiği kadar faaliyette bulunduğunuz halde, arzu ettiğiniz nisbette müessir olamamaktasınız. Mahdut kimseler üzerinde müessirsiniz. Bir çok insanları kurtarmış olabilirsiniz. Memlekette yaygın neşriyat ile hakikaten büyük fayda sağlıyorsunuz. Buna mukabil dış etkilerin altından kurtulamayan bir cemiyettesiniz, lüzumu kadar akis yapması mümkün olmaz. Nitekim olamamaktadır. Bir politik ilim cereyanı başlamıştır. İme bu iki ilişki girdikten sonra artık gerçek ilim hüviyetini anlamanız lâzım gelir. Şu halde, sizin temenniniz gerçek alim yetiştirilmesi için lüzumlu teşkilâtın kurulmasını temenni etmekten ibaret kalacaktır. Yoksa zamanınız hakikaten gürültü, sinir bozukluğu, şöhret budalalığı ve kendi benliğini taşımaktadır. Bu yükün altından kolay kolay kalkamadıklarını anlayınca kadar, kalkamayacaklarını hesaba katıncaya kadar böylece devam edecektir. Evet bir zaman da söylemiştik: Ne çok ölüyorsunuz, ve ne kadar az yaşıyorsunuz. Bunun manası 20-30 senelik bir ömürden sonra ölüyorsunuz da Ve efendim, niçin 1000 sene yaşamıyorsunuz, gibi bir soru değil. İstese bu günün insanı bin sene yaşasın; ne yazık ki insanca ve ruhi inkişaf yönünden çok zayıf yaşamaktadır. Onun harcadığı zamanın bir anlık begeri zamana tekabül etmesi mümkün değildir. Ömürler tüketse 20. yüz yılın insanının yürüdüğü yol uzamaz, kısalmaz. Matematik ve geometrik nizam dışına çıkamayan bir takım şahlanışlarına hesaplarının merhalelerini teşkil etmektedir. Biz, değerlendirilmiş zamandan, ömürden bahsederiz. İnsan keşke 15 sene yaşasaydı da 15 asıra sığmayacak kadar ruhi değerler vermeye muktedir olsaydı. Bizim istediğimiz budur. Yoksa arzın ne zamanı, nede mekanı tükenecek değildir. Ancak, bu zaman ve mekanlardan ve bütün yaratılmış elemanlardan insanca idealler için istifade etmenin yollarını araştırmak için, bu büyük vazife, mukadderiniz olarak tayin kılınmıştır.

Suat Plevne'nin

Not defteri

Mihenke ve Kıymet

— Üstün mevzular muvacehesinde daha az kıymetlilerinin ihmali nasıl olur... Acaba günlük hayat-tan, maddî icaplardan ta-bîî ve sâde irtibatlardan büsbütün uzaklaşılır mı?

— Hayır... Fakat bir miktar alâka gevşer, ve her mevzu lâıyk olduğu hadde iner, yerine oturur. Bu meyanda, itiraz yerine şu teselliye söz hakkı ola-rak; tesbit edelim: Acaba sâde basit mevzuların ya-ban otları gibi meydanı basmasından dolayı esas ve kıymetli müsmir ağaçları göremez, meyvelerini layı-kıyla idrak edemez isek da-ha mı iyi olur?

Bir taraftan da, «acaba lâzım olur mu? diyerek, be-rayı ihtiyat, sakladığımız ve umumi tasnif ve kıymet tahlilî neticesinde bizim işi-miye yaramayacağı meyda-na çıkabilecek bir sürü va-sıtayı da ayağımızda pran-ga topuzu gibi taşıyamı-yor muyuz? (İrtibatlar ayrı)

Amerikalıların mecmua-lardan ve komşulardan tak-lit ederek, boluk ve bulun-ma kolaylığı yüzünden he-men atıverdikleri kıymet-ler (eşyalar) belki vardır, Fakat her halde cvleri de

avraları da bir serahate ka-vuşmuş diye gıpta etmiyor muyuz?...

Bilgide imanda, ahlâkda ve cesarette numune olmak üstün sınıfa karşı iyi olur, fakat çeşitli irtibatlara da bir kuruluş numunesi ver-mek nasip ise, çaresi bu fikirlerdir. (Nefsaniyete bir vesile olmadığım ifade ede-bilirim) Alış gibi verişte de bir tasnif ve kıymetlendir-me yolu bulmak fena mı o-lur? Muayyen bilgiyi, mu-ayyen sınıftakilere verecek yerde, sâdelik - sıhhat ba-hanesiyle ilk mektep hoca-lığına mı başlamalı... Ta-biilik kelimesini yukarıda-ki vasıflara ilâve ederken silmekliğimin sebebi asıl tabiiliğin bu verişte de en uygun bir oluş halinde ol-ması lüzumunu idraktır.

Hem tabiilik, her irtiba-ta karşı lâıyk muameleyi yapmakla beraber, üstün-lere aşağı gösterinin doğu-racağı zarar yerine, aşağı-lara bir üst muamele hem onların hem verenin dere-celerini terfi eder.

Her halde ölçülü terakki-de, tedrici tekâmül yolunda umumi faide vardır, cehd buna lâzımdır ve kendisi-ne burada âdil bir temrin ve egzersiz mevzuu bulur.

Bu hevesin doğması dahi müsbet bir istikamet alışa yarayan kıymet ruha iner, oradan bedene ondan da a-lâkalı bütün bir avraya si-rayet eder.

YENİ ICAPLAR:

Gerek ferdi, gerek içti-mai mevzularda yeni ve hayırlı hal şekli bulabilio-ruz. Bu «her işin kolayını Allah bulur» formülünü perçinlemek demektir.

Kaç gündür biriken kitap-ları, okuma borcum halinde toplanan mecmuaları ne yapayım. Bu kadar güzel şeyleri terk mi edeyim? gi-bi sualerime bir kolaylık bulunuyor. «Suat her şeyi dünyayı okur» denilmesine bakmadan, ben yine toplama-yaya devam ederim. Çün-kü bilgi ve haber neşriyatı nın süratlendiği bu asırda artık seyahat ve şahsî vaka beklemeye ihtiyaç kalmamış tır. Ancak bu kadar mal-zeme nasıl organize edilir.

Şimdiki usulüm biriktirip zaman zaman, akşam ak-şam, birer takımını etüde alarak o branşı işlemek hâ-lindedir. Fakat onun mah-zuru; bir kısmını görür o-kurken diğerlerini ve bun-ların arasında bazen çok mühimlerini bekletmek ih-

mal etmek ve nihayet kalabalık ediyor diye arşive yukarıya kaldırmak... Halbuki birkaç mevzuda uğraşanlar için daha kolay ve müessir usul var: Takip edilen mecmua ve gazetelerden alâkali mevzu işaretlenip kesilerek, bir mevzu tasnifi esasına göre, dosyalarda birleştirmek ve herhangi bir etüt lüzumu ânında dosya muhtevasını okumak... Ama, benim için, hem öyle bir kaç mevzu değil, bütün bilgi tablosu kıymet arz ediyor. Umumiyet ve şumulünden başka sentez kıymetli, kıyas genişliği teminine ilâveten mevzuda saplanmaya da mani oluyor.

Bu mütalaaya rağmen bazı ruhi ve felsefi mevzuları, derslerini, ve birkaç türlü, mesleğimi alakalandıran yazıları vaktinde okumuş olmak da lâzım. Velhasıl broşürleri parçalayıp dosya yapmak sisteminden ziyade, ne gibi makale ve bilgilerin hangi mecmuada bulunduğunu fişlere tesbit ile o fişleri mevzu tasnifi usulü ile klâse etmek daha uygun olacak:

— İşte bir günlük gazete havâdislerini veya ilmi makaleyi mevcut bütün bilgi alınacak mevzular muvacehesinde okuyup okumamak, buna zaman ve dikkat tahsis edip etmemek disiplini bulunuyor.

— Sonra da günlük hâdise ve münasebetleri de yine bir bütünlük tablosu içi-

ğinde aynı kıymetler tahsiline tabi tutmak.

— Nihayet ve şimdiki idrâkimize göre kâinat tablosu karşısında mevzu tercihi melekesine yönelmek. Bütün bu hevesler ve prensip taslakları, bir otomat olmaya ruhi hasislik haline düşmeye, her hareketi her anı yalnız faide, dolu dizgin tekamül hırâna kapılmaya vesile olsun için değil... İlähi müzede lezzet ve bilgi almak tatlılığını muhafaza etmeli. Hoş etmesek de, ettirirler insana..

— Her halde başımızda gâile gibi görünen her türlü madde ve malzemeyi birer tekamül vasıtası olarak gördüğümüzden, hepimiz için kıymetlidir. İdrakine varmak, şuur zaviyesini genişletmek ve uzun veya kısa zaman ve anlar için mütalâa etmek şartıyla... Bir farkla ki, başkasının istifade etmesinden bir şeyin kaybolmayacağını kabul ve ayırma yapalım.

— Fertlerin birbirlerine karşı durumu ve birbirlerinin önem verdikleri veya ehemmiyetsiz gördükleri mevzular hakkında mütalâaları işte böyle bir umumi görüşün ve onun için de şahsi kıymet vermek derecelerinden renk ve hız alıyor. Gelinlik bir kızın veya kızı gelinlik çağına gelen bir hanımın mecmualarında hep «Margaret - Aleksandra» resimlerini seyretmesi basit bir misal ise, kendi yakını kalp hastası o-

lan veya kanser gibi vahim hastalıklara tutulmaktan çekinen şahıslar da buna mütalâalık makalelerle alâkalanırlar. Hele ev yapma gayesi günden hayat boyu bir gelir hazırlamak isteyenlerin ha bire bana tavsiye ve ısrarları...

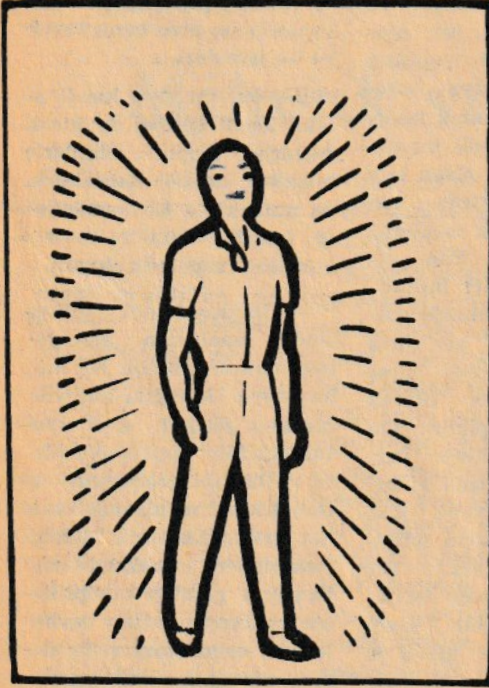
Demek her fert kendi plânı, kendi eprövü ve kendi tasnifine uygun bilgilerle misaller, hatta masallarla ve muhakkak ki kendisine en faydeli vasıta ve malzemelerle sempatische oluyor.

— Bilâkis kendi ihtirasından emelinden alıkoyacak, meselâ spiritik bir muhavereye kulağını kapıyor olmazsa gözünü... yani uyutuluyor bile; muhteşem idare ve bittabi muhteşem otomatik cihan nizâmı, kâinat mekanizması... Bunun elektrikden, miktanistan başlayıp gittikçe süptilleşen çekim ve tutum cevherleriyle, organizasyon ve de-organizasyon muameleleriyle, buz zerrelere kar tanesinde, kalsiyum zerrelere de parlak bir akik taşından hendesi ve ahenkli yerler almaları. Şişmanlık ya nasip, düşmanlık ya nasip, kapıya teslim ya nasip; ylrmidört saatin azığı ile, aptesti tamam, defteri muntazam, hesabı temiz. kalmamış kötü iz... Yapmakla, tasavvur etmek aynı şey olsaydı biz bu tasavvur ve emellerden itibaren artık çeker giderdik hepimiz...

HERKES İÇİN

MEDYOMLUK HEVESLİYSENİZ OKUYUNUZ

DUYULAR ÜSTÜ İDRAK

Karı-koca o geceyi bir otelde geçirmeyi karar vermişlerdi. Yattıklarından kısa bir zaman sonra kadın rüyasında kaldıkları otelin bir infilâk ile yerle bir oluşunu görür. Korkuyla ve derhal oteli terk etmeleri düşüncesiyle uyanır. Daha güneş bile doğmamış olmasına ve kocasının itirazlarına rağmen oteli terkederler. Onlar ayrıldıktan çok geçmeden bir kamyon otele çarpar ve harabeder.

Gerçekten aramızda, gelecekte olacakları görebilen, başkalarının zihninden geçenleri okuyabilenler vardır. Duke Üniversitesi Para-psikoloji laboratuvarında Dr. Louisa E. Rhine tarafından toplanan olaylar da bunu doğrulamaktadır. Bu gibi olaylarla ilgili 8000 taneden fazla mektup sınıflandırılmış durumdadır.

«İnsanın başından geçen fizik olaylar

hakkında öğrenilecek çok şey var. Henüz bilemediğimiz zihni (mantal) kapasitenin başka bir yönü de olması lâzım... Tabii ilimelr gelişmesiyle böyle olaylar «batıl itikat» gerekçesiyle reddedilmiştir. Şimdi yavaş yavaş bunların ne dereceye kadar bâtil, ne dereceye kadar gerçek olaylar olduğunu anlıyoruz.

«Tabii ki bu sınıflandırmadaki olayların tümü E.S.P. (duyular üstü idrak) e örnek değildir. Mektup sahiplerinin kimi aşırı hayalci, kimisi çok saf, kimisi de aldanmaktadır. Bu yüzden bize gelenlerin üçte-biri geri çevrilmiştir.

Bunlardan bazıları müthiştir. Bir mektupta, hemşire arkadaşını kaybeden evli bir hanım hakkındadır. Cenaze merasiminden birkaç hafta sonra, kadın yarı uyur vaziyette istirahat ederken o hemşireyi görmüştü. Hemşire, kadına hasta ve durumunun tehlikeli olduğunu söylüyordu. Ondan sonra kadına hangi doktora muayene olması gerektiğini de söyledi. Kadın yataktan doğruldu ve hemşirenin söylediği doktora telefon ederek randevu aldı. Sonra öğrendi ki sadece bir çocuk sahibi olmakla kalmayacak fakat karnındaki fibroid tümörünü de aldirmek zorunda kalacaktı.

Başka bir kadın, ağzından yaralandığını hissederek yatağından sıçradı ve uyanı. İki saat sonra öğrendi ki, tam bu his geldiği zamanda kayıkla dolaşmakta olan kocasının ağzına dümen sapı kaza ile girmişti.

Bunun gibi yüzlerce örnek sayılabilir.

Yeni evli bir çift, ellerinde biletleri, tren istasyonunda oturuyorlardı. Yeni gelinin aniden ikazıyla nedense trene binmekten vazgeçmişlerdi. Buna hiç bir sebep gösteremiyorlardı. Sanki kızın içinden bir ses trene binmelerini istememişti. İki saat sonra istasyona gelen haber şuydu:

«Tren devrildi, 20 ölü yüzlerce yaralı.»

Siz hiç ileride olacak bir olayı olmadan önce aynen yaşadınız mı? Belki de, aşağıdaki örnekte olduğu gibi, geleceği vizyon olarak gördüğünüz olmuştur.

«Bir gece, rüyamda bir kimsenin kapımı çaldığını görmüştüm. Açtığım zaman karşımda kucagında bir kutu çiçek bulunan, bir çocuk dikiliyor gördüm. Çiçekleri aldım mutfak masası üzerine koydum. Sonra hüngür hüngür ağlamaya başladım. Üç hafta sonra kocam, hiç beklenmedik bir zamanda kalp krizinden gitti. Cenaze merasiminin ertesi günü kapının zili çalmıştı, Kapıyı açtım. Karşımda, kucagında bir kutu çiçekle bir çocuk dikiliyordu. Bunların cenaze merasimine yetişmeleri gerekiyordu ama geç kalmışlardı Aldım, mutfak masası üzerine koydum. Ve hüngür hüngür ağlamaya başladım. Olay tıpkı rüyamda gördüğüm şekilde cereyan etmişti.»

Az rastlanan bir olayda, Amerika Fizik Araştırmalar Cemiyeti'nin gönderdiği mektupta anlatılıyordu. Burada hipnotize edilmiş bir süjenin haber verdiği bir deniz kazasından bahsediliyordu. Bu kaza yıllarca sonrada bütün ayrıntılarıyla cereyan etti.

Bütün bu olayları üç kategoride toplayabildik.

1. Önceden sezme, (olayları olmadan önce görmek)

2. Telepati: Birinin düşüncelerinden ve zihninde olanlardan haberdar olmak. Birinin zihnindeki düşünceleri görüp, okuyabilmek.

3. Klervoyans: Cereyan eden olayları gözleri kullanmadan seyretmek.

4. Ölümünden sonra hayat var mıdır?

Bize gönderilen olaylardan dörtte-biri hayal görerek meydana gelmiştir. Meselâ, bir defasında bir öğretmen okulun açılışında eski öğrencilerinden birini sınıf kapısında görüyor. Çocuk sınıfa geç gelmiştir ve nereye oturacağını sormaktadır. Öğretmen cevap verdiği zaman oturan öğrencilerin şaşkın bakışlarına muhatap olur. «Kati bir beden değil, sanki karşımda şeffaf bir vücut durmaktaydı. Şekil gittikçe silikleşmekteydi. Onun arkasındaki eşya ve diğer öğrencileri görebilmekteydim.»

Birkaç gün sonra öğretmen çocuğun annesinden bir mektup alıyor ve çocuğun, onun sınıfta gördüğü aynı saatte vefat etmiş olduğunu öğreniyor. Bu olayların çoğu sesli halüsinasyon olarak ortaya çıkmaktadır:

«Annemin ölümünden bir süre sonra, küçük oğlumu yatak odasında bırakmış, mutfakta akşam yemeği hazırlıyordum ki, birden annemin sesini işittim: «Çabuk, yatak odasına koş» Odaya koştuğum zaman oğlumun bir sandalyeye tırmanmış oradan kızgın sobanın üzerine sarktığını gördüm.»

Başka bir mektupta da şöyle yazıyordu:

«Yengem, bir kaç saat önce, arkadaşlarıyla birlikte yüzmeye gitmişlerdi. Aniden yanımdaki büyük annem iki büklüm oldu. Göğsünden rahatsızlandığı belliydi. İki saat kadar sonra evimize gelen şerif, yengemin, dingilinden fırlayan bir tekerlek ile göğsünden yaralandığını ve hastane yolunda öldüğünü bildirmişti.» bu gibi olaylara ilimde bir yer bulabilir miyiz? «Belki..» diye cevap verdi bu soruya Mr. Rhine, «Eğer mantal telepati gerçek ise bu beyinler arasında yayılan radyasyonla açıklanabilir. Bu gibi olaylarla karşılaştığım ilk zamanlarda saçma olduğunu düşünmüştüm. Fakat bu kadar örnekle karşılaştıktan sonra insanın içinde, maddenin fizik kanunları ötesinde birşeyin ve de ruhsal gücün varlığına inanmamak elimden gelmiyor doğrusu.»

Duke Üniversitesindeki dosyalar, insanın bilinmeyen yeteneklerini incelemek isteyenler için kıymetli bir hazinedir. Sevgi çalışmaları daima alayla karşılanmış ve de baltalanmıştır.

Bu çalışmalar 1882 de Londra Cambridge'de Fizik Araştırma Cemiyeti kurulduğundan beri devam etmektedir. Başka devletlerdeki çalışmaların da artmasıyla bir Milletler Arası Konferansa gidilme ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Duke'den başka Bonn, Groningen, Harvard ve Stanford'da da çalışmalar devam ediyor. Bu yeni bir şey değil aslında. Bundan 2000 sene önce Aristo ve Çiçero bu konu üzerinde konuşmaktaydılar.

Ölürken ıstırap çekmedim

(Sahife 5 den devam)

ediyordu; onları görmekle hiç de şaşmıyordum, bana pek tabii geliyordu, ancak onları uzun bir seyahatten sonra tekrar görür gibi idim. İlk önce bir şeye hayret ettim, bu da, hiç bir kelime telaffuz etmeden birbirimizi anlamamızdı; düşüncelerimiz sanki seyyalevi bir nüfuzla sırf bakışla aktarılıyordu. (Telepatik)

Bununla beraber arz'a ait düşüncelerden hiç de tamamiyle kurtulmuş değildim; sanki yeni durumumu daha iyi takdir etmem için, çektiğimiz hatırası zaman zaman hafızama geliyordu. Bedenen ve bilhassa mânen ıstırap çektim; sürekli bir endişeye sebep olan, gerçek felâketlerden belki de daha müteessir edici sayısız kârsızlıklara, kötüniyete hedeftim. Bu intibahı tamamiyle silinmemiştii ve bazen gerçekten kurtulup kurtulamadığımı kendime soruyordum. El'an bazı tatsız sesleri işittiğimi sanıyor, beni sık sık azap çektiren sıkıntıların korkusu ile istemeden titriyordum. Bir rüyanın oyuncuğu olmadığımı emin olmak için kendimi, bir mânâda, elliyordum ve bütün bunların tamamiyle bittiğinin emniyetini ıstırap ettiğimde, koskoca bir yilkün benden kaldırıldığını sanıyordum. Hayatın ışkencesini teşkil eden bütün bu gâilelerden nihayet kurtulduğum gerçektir, diyerek Allah'a hamdediyordum. Tesadüfen büyük bir servete sahip olmuş yoksul bir kimse gibiydim: -bir müddet için gerçek olandan şüphe eder ve ihtiyacın endişesini duyar. Ah! Eğer insanlar müstakbel hayatı anlasalardı, bu kanaat kendilerine, ters durumlarda, ne cesaret, ne kuvvet veremezdi Arz üzerinde bulunduğuları müddetçe kanunlarına riayet etmiş olan çocuklarına Allah'ın ayırdığı muhtuluğu temin etmek için neler yapmazlardı! İhmal ettiklerinin yanında gıpta ettikleri hazırların ne kadar az şeyler olduğunu anırlardı.

Sual — Yanında bizimkisinin hiç mesabesinde olan ve sizin için o kadar yeni

olan bu dünya, orada tekrar bulduğunuz kalabalık arkadaşlar, arzdaki aile ve arkadaşlarınızı unuttunuz mu? sebep oldular mı?

Cevap — Şayet onları unutmamış olsaydım, nail olduğumu mutluğunun lâyık olmazdım; Allah hotbinliği mülkâfatlandırmaz, cezalandırır. Bulduğum dünya arzı beğenmememe sebep olabilir, fakat orada enkarne olmuş (bedenlenmiş olan) Ruhları asia. Ancak insanlar arasında saadetin felâket arkadaşını unutturduğu görülür. Benimkilerini sık sık, tekrar göreceğim; benden muhafaza ettikleri hatıradan dolayı bahtiyarım; düşünceleri beni kendilerine doğru çekmektedir; görüşmelerimde hazır bulduğuyorum, sevinçleri beni sevindiriyor, kederleri hüzün veriyor; fakat hiç de beşeri hayatın endişeli hüznü değildi. çünkü kederlerinin geçici ve iyilikleri için olduğunu biliyorum. Acının dönmediği bu mutlu yere bir gün geleceklerini düşünmekle bahtiyarım. Onları lâyık kılmak için, itina ediyorum; onlara iyi düşünceler ve bilhassa, kendimi Allah'ın iradesine terk ettiğim gibi, tevekkülü telkin etmeğe gayret ediyorum. En büyük ıstırapım, cesaretsizlikleri, muritleri, istikhâl hakkındaki şüpheleri veya ayıplanmağa müstahak oldukları fiilleriyle bu amı geciktirdiklerini gördüğüm zamaadır. Onları o zaman yanlış yoldan çevirmeğe uğraşıyorum; şayet muvaffak olursam, benim için büyük bir mutluluktur ve hepimiz burada seviniriz; şayet başaramazsam, teessürle kendime; onlar için bir gecikme daha diyorum, fakat her şeyin geri gelmemek üzere kaybolmadığını düşünerek teselli buluyorum.

Sultan Abdülmecit

(Sahife 21'den devam)

zariyatını mükemmel tetkik buyurmuşsunuz. Medyomluk vasfı bu kadar mükemmel bir kimseyi bulmak, her ruhiyat seansına nasip olamaz.

Spirit Basından Özetler

(Sayfa 19'dan devam)

liğin uyanması ise insanı benlik hürriyetine götürür.

Kendi kendini müşahede, egosantrik (merkezben) bir zihni faaliyet ile karıştırılmamalıdır. Bu metod, hem kendi içinde hem de dışınızda cereyan eden her olayı seyretme fiilidir. Cereyan eden olayı sanki diğer bir kimsenin etrafında oluyor-muş gibi başkaca bir şey yapmadan sadece seyrediniz. Şahsileştirmeyiniz. Bir gazetede ki herhangi bir başlık veya bir iç duygunuz olsun, müşahede ettiğiniz şeye karşı reaksiyon fôstermeyiniz veya onun hakkında kendinizde bir kanaat hasıl etmeyiniz. Hiç bir şeyi, iyi veya kötü, hoş veya nahoş, güzel veya çirkin diye yargılamayınız. Ne olursa olsun, müşahede ettiğimiz şey ile hiç bir şahsi alâkanız yokmuş gibi, onu sadece seyrediniz.

Kendi içinizde gördüğünüz şeyleri değiştirmeye çalışmayınız, hiç bir şeye müdahale etmeyiniz; yalnızca **bakınız**.

İçinizden geçen bir korkuyu, bir sıkıntıyı veya bir arzuyu şahsileştirmeden kenara çekilip seyretmek ilgi çekici bir tecrübedir. Bu, kendimizi, olduğumuzu sandığınız şekilde değil, fakat gerçekten olduğumuz gibi görmemizi mümkün kılar.

P.D. Ouspensky «In Search of the Miraculous: Mucizenin Peşinde» adlı eserinde, hocası G. Gurdjieff'in bu konudaki şu sözlerini nakletmektedir: «Kendi kendini müşahede, insanı benliğin değişmesi gerektiğinin idrâkine götürür. Ve bir insan, kendi kendini müşahede ederken bizzat kendi kendini müşahadenin iç olaylarına belirli değişmeler getirdiğini görür. Kendi kendini müşahadenin benlik değişmesinde bir vasıta olduğunu, bir uyanma vasıtası olduğunu anlamağa başlar. Kendi kendini müşahede ile, insan o zamana kadar tam bir karanlık içerisinde cereyan etmiş bulunan iç olaylarına bir ışık tutmuş olur. Bu ışığın tesiri ile, iç olayları değişmeğe başlar.»

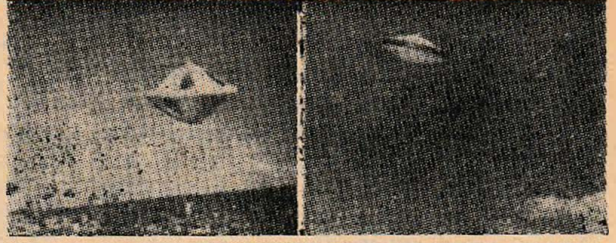
Arif'in hareketlerini Sultan Mecid, büyük bir alâka ve merakla takip ediyordu. Suallere verdiği cevapları dinlemesi için mabeyincisi Mehmet Beyi de huzuruna çağırdı. Bu iri yapılı, şişman, bilgili zatın tecrübe karşısında önce inanmaz ve müte-reddid halinin seansın devam ettiği zaman içinde nasıl değiştiğine dikkat ediyordum. Bir zaman geldi ki, dudakları oynamaya başladı. İmânını kaybetmemesi için dua ettiğini tahmin ediyordum. Sultan Abdül-mecid, manyatizma ve ispiirtizmanın kaidelerini, mahiyetini ve neticelerini izah eden bir çok Fransızca eser okumasına rağmen elde ettiğimiz neticelerden hayrette idi. Zavallı Enderunlu Arif, heyecan ve sıkıntıdan ter içinde kalmıştı. Bir müddet kendisine gelemedi. Derlenip toparlanması için ancak Padişahın kendisine hitâp etmesi icap etti. Zat-ı Şâhane huzurundan ayrılmasına müsaade ederken kendisine büyük bir ihsanda da bulundu. Biz ikimiz yalnız kalınca dedi ki :

«— Doktor, İnsanların kalbini ve hâdiselerin içyüzünü anlamıya çok muhtaç olan bir tâcidar için hâdiselerin içyüzünü öğrenebilmek ne saadet... Bu gaye için bir hükümdarın her çâreye başvurmasını tabii, hatta lüzumlu görürüm, çünkü kalbi beşerde olup bitenlerin içyüzünü öğrenebilmek, insan kitlelerini idare vazifesi Allah tarafından kendisine verilmiş bir insan, bu mes'uliyetli vazifesini ifa için çok çalışmalıdır. Fransa Kralı Filip hatta fala da baktırmış. (Bu cümlesi ile zat-ı Şâhane gülmüşü.) Benim cedlerim arasında fala çok meraklı olanlar, yıldızların sey-rinden istikbalî öğrenmek isteyenler çoktu, ama ben daha çok aklın ve mantığın kabul ettiği yolları tercih ediyorum.»

Sonra, bu mevzuu şu cümle ile kapandı :

«— Münasip vakitlerimizde bu manyatizma tecrübesini yine tekrar edelim. Zamanı renklendiriyor ve heyecanlandırıyor.»

UÇAN DAİRELER

Nedir ?

Nereden, Niçin Geliyorlar ?

1. Uçan Daire Nedir ?

Yüksek medeniyetlere ait uzay gemileridir. Fonksiyonlarına göre çeşitli büyüklük ve şekilde yapılmıştır. Bazıları küresel, fakat çoğunun görüntüsü disk şeklindedir. İçinde daha küçüklerini taşıyan ana gemiler çoğunlukla tüp veya sigar şeklindedirler. Uzaktan kontrol edilenlerin çoğu 3×10 feet kutrundadır. Bunlar daha büyük uçan dairelerden, bütün teferruatı, ses televizyon ve resimleri tesbit etmek amacıyla gönderilir. Bu küçüklerin çoğu metalik renktedir. Gece uzay aracının etrafına temas eden atmosferdeki izyonizasyon sonucu çeşitli renkler ortaya çıkar. Bunların çoğu beyaz ya da azalıp çoğalan kırmızımsı ışık neşreder. Bazan da bu cisimler etrafındaki atmosferi yoğunlaştırarak kendisinin disk (ya da fincan tabağı) şeklinde görünmesine sebep olurlar.

2. Nereden Geliyorlar ?

Bazısı güneş sistemimizin planetlerinden (Mars, Venüs, Satürn), bazıları diğer yıldız sistemlerine ait planetlerden, bazıları da Samanyolundan gelirler. Çok az sayı da diğer galaksilerden gelenler de vardır.

3. Bunların Sahipleri Nasıldır ?

Onlar da bizim gibi yaratıklar olup, kolaylık ve fark edilmeksizin aramıza karışabilirler. Saç renkleri vücut ölçüleri de bizimkilere benzer. Boyları geldikleri ortama göre 90-300 cm. arasında değişir. Çoğunlukla yakışıklı olup yüzlerce sene yaşamalarına rağmen genç ve dinç insanlardır.

4. Başka Dünyalardan Gelmelerine Rağmen, Nasıl Oluyor da Bize Benzliyorlar ?

Eğer buldukları dünyalar bizimkilerden yapı itibariyle kökten (temelden) farklı olsaydı, belki de insana benzer bir yanları olmayacaktı. Bununla birlikte söylediklerine göre kendi planetlerindeki şartlar, bizim ilim adamlarının tarif ettiklerinden daha yakındır. Hararet aşağı yukarı bizimki kadar, hatta daha mülayim. Örneğin, söylediklerine göre, Venüs'ün kutuplarında bile kar yokmuş. Oradaki yer çekimi bazan bizimkine eşit, bazan da iki misli kadar. Atmosferindeki oksijen de bizimkinin yarısı ya da iki katı kadardır. Üzerinde bir atmosfer tutamayacak kadar küçük olanlarda suni gravitasyon ile hava ve atmosfer temin edilmektedir.

5. Bizim Dilimizi mi Konuşuyorlar ?

Bunlar hem kendi dillerini, hem de bütün planetlilerin bildiği evren dilini bilmektedirler. Dünyamızdaki fonksiyonlarına göre herhangi bir milletin dilini çok çabuk öğrenme yeteneğini haizdirler. Yıllardır bizim radyo ve TV programlarını taklitbetmektedirler. Çok ileri metodları sayesinde, onlar için yeni bir dil öğrenmek, bizde olduğu gibi özel çalışma gerektiren birşey değildir.

6. Nasıl Uçuyorlar ?

Çoğunlukla boşlukta hareket ettiklerinden bizim uçaklarındaki gibi aerodinamik olarak uçmazlar. Onlar elektromanyetik ve gravitasyonel sahaların çeşitli formlarını

kullanılmaktadırlar. Bizimkiler gibi sıvı ya-
kıt vs. gibi ağırlıklar taşımazlar, lâkin ev-
rende zaten mevcut olan enerjiden yarar-
lanırlar. Zaten bu enerji sayesinde ki ev-
renin bütün cisimleri yörüngelerinde de-
vamlı olarak dönmektedirler. Üzerinde bu-
lundukları planetin gravitasyonel çekimini
kontrol ederek onun üzerinde durabilirler.

7. O kadar Hızlı Dönmesine Rağmen İstedığı İstikamete Nasıl Yönelebiliyor?

Hareket ettiren elektromanyetik güç
aynı zamanda uzay aracı içindeki tek tek
atomu da etkilemekte ve döndürmektedir.
Bu yüzden içindekileri rahatsız etmeden
çok büyük bir hızla dönerler. Bunun aksine
bizim uçaklarda uçağı iten kuvvet aynı
teşkil eden düşünceleri insan yine kendi
uçakla birlikte iken şey, üzerinde oturdu-
ğu koltuktur. Bu bakımdan istikamette
meydana gelecek herhangi bir sapma pilot-
larımızı hemen etkilemektedir.

8. Aniden Nasıl Gözden Kaybolabiliyorlar?

Uçan dairenin elektromanyetik sahası
artınca, etrafındaki ışık eğilir. Radar, bir
cismi ancak bu şekilde yakalayabilir. Bu-
nunla birlikte onlar bizim radarlardan giz-
lenecek şekilde de tedbir alabilmektedirler.

9. İlim Adamlarımıza Göre, Hızı Işığınkine Eşit Olan Cisimler Madde Olmaktan Çıktıklarına Göre, Uçan Daireler Yıldızlararası Uzaklıkları Nasıl Katdebiliyorlar?

Uzay adamlarının söylediğine göre bu
teori, insanın ses hızını geçemeyeceğini söy-
leyen görüş kadar hükümsüzdür. İlim tari-
himiz göstermiştir ki, insanlığın ilerlemesi-
ne teşkil eden düşünceleri insan yine kendi
ilerlemelerini kendi elleriyle baltalamayan
uzaylılar ışığın hızını da geçmişlerdir. Bu
yüzden planetler arası uzaklıkları bir anda
kat etmekte iderler. Ve bunun sırrını da bi-
len planetler, bilimyenlere samimi bir şe-
kilde öğretmişlerdir.

10. Öteki Planetlerde Hayat Nasıl? Bizdeki Gibi Savaşlar Oluyor mu?

Savaş denilen şey diğer planetlerde
çoktan kalkmıştır. Yoksulluk, taassup, has-
talık, katliam çoktan unutulmuştur. Hırsız-

lık gibi bazı suçlar, bazı başka planetlerde
de bulunmaktadır. Fakat tecavüzkâr dav-
ranışlar hastalık olarak kabul edilip gerek-
li tedaviye hemcün geçilmektedir. Gerek tek
tek fertlerini, gerekse toplumlarını bu gö-
rütle tedavi ederler. Aklıverişin büyük bir
kısımları otomatiktir. Yaşamaları için insanın
gıdası doğuştan gelen bir hakktır, onlara
göre. Bütün bilgisi, ilmi ve makneleriyle
bu yolda çalışılır. Diğer planetlerde boş za-
manlar daha çok bulunabilmektedir. Bir
çoğu zamanlarının büyük bir kısmını u-
zayda seyahatle geçirirler.

11. Diğer Planetler Bir Organizasyona Bağlı mıdır?

Transportasyon ve kominikasyon oldu-
ğu yerde bir organizasyon da vardır. Tıpkı
dünyamızdaki milletler gibi, evrende de pla-
net organizasyonları bulunmaktadır.

«The Universal Alliance of Planet» 1-
simli birlik bize yakın olanlar arasında en
büyüklerindedir. Eğer biz onların yardım
taleplerini kabul edersek, belki 200 yıl son-
ra bu birliğe girme hakkını kazanacak se-
vieve gelebiliriz.

12. Bizimkilerin Diğer Planetlerde Hayatın Mümkün Olmadığını Söylemelerine Rağmen, Orada Nasıl Yaşayabilmektedirler?

Bu sadece, bazı kimselerin sınırlı an-
layışlarına göre imkânsız gibi görünebilir.
Ona bakılırsa, dünyamızın etrafında dola-
şan sun'i peyklerin çektiği spektrografik
fotoğraflara göre dünya etrafında oksijen
görünmemektedir. Dolayısıyla dünyamızda
da hayat olmaması gerekirdi. İşte biz di-
ğer planetlerde hayatın olup olmadığını bu
şekilde araştırıyoruz...

Ashnda ilim tarihi bize, ilim adamları-
nın hiç de bir ilim adama yakışır şekilde
hareket etmediğini sıklıkla göstermektedir.
Sadece birkaç ilim adamı kendi sahalarında
gerçek bir alim gibi çalışmıştır.

13. Günümüzün Siyaseti Uçan Daireleri Neden Kabul Etmemektedir?

Bu konuyla ilgilenenlerden bazıları ya-
raticı değişikliklerin ortaya çıkmasından
korkmaktadırlar. Birçok politikacı ve kili-
(Devamı 37'de)

Radyestezi Rezonans Renk Tedavisi

Dr. Gültekin Caymaz

Fizik Tedavi Uzmanı

7. ci Kısım

Yeşil renk.

Temel renkleri yeşil ile harmoni halinde olan kimseler vicdanlı olurlar, adildirler, düşünceleri hareketleri dengelidir. Başkaları ile iş birliği yapabilirler. Fakat renk merkezleri görevlerini yapamazlarsa, vicdansız hareketlerde bulunurlar, hasislik gösterirler, kalleslik ederler, arkadaşlarına ihanet ederler, kötü kalpli, kindar olurlar.

Bu renkle uyum gösterenlerde sık görülen hastalıklar.

Baş ağrısı ve nevralljiler, kan çıbanı, kalp hastalıkları, hipertansiyon, mide ülseri ve kanser.

Yeşil renk bu hastalıkların tedavisinde faydalı olur. Ruh ile vücut arasında denge, harmoni kurulmasında rol alır.

Yeşille ilgili elementler.

Sodium, bakır, nikel, krom, kobalt, plâtin, aluminium, titanium, karbon, azot, demir sulfat, klorofil.

Besinler. Yeşil sebze ve meyvalar.

Mavi Renk.

Temel renkleri mavi ile harmoni halindeki kimseler hizmete, göreve içten bağlanan kimselerdirler. İham alıp, ona inanarak yenilikler yaratabilirler. Güvenilir kimselerdirler. Başkalarını incitmeden iş yaptırmasını bilirler.

Eğer ilgili renk merkezleri görevlerini yapamazlarsa, şahıs başarıya aşırı bir düşkünlük gösterir. Başkalarına iş yaptırırken

kararsızdır, onları sık sık incitir. İnançlarında çelişmeler olur. Yanlış şeylere bağlanır. Kendilerine kimse güvenemez. Yalnız bırakılırlar, tembel olurlar.

Sık görülen hastalıklar.

Aktığer hastalıkları, larenjit (ses kısıklığı olur), farenjit, guatr, ağız ve diş hastalıkları, göz hastalıkları, baş ağrısı, uykusuzluk, sinir hastalıkları, epilepsi, felçler, kalpte çarpıntı, mikrobik ateşli hastalıklar. Mavi ışık mikropları öldürücü, hastayı sakinleştirici bir tesir gösterir. Yukarıda bahsedilen hastalıkların meydana çıkışında vücuttaki mavi ışınların ek silmesinin rolü olduğu için, bu hastalara mavi ışın tatbiki iyileşmede büyük rol oynar.

Maviyle ilgili elementler.

Kalay, kurşun, kobalt, bakır, nikel, çinko, kadmiyum, manganez, aluminium, titanium, oksijen, bakır sulfat, fosforik asit, tannik asit.

Besinler. Kara dut ve erik, vişne, patlıcan, mavi lahana.

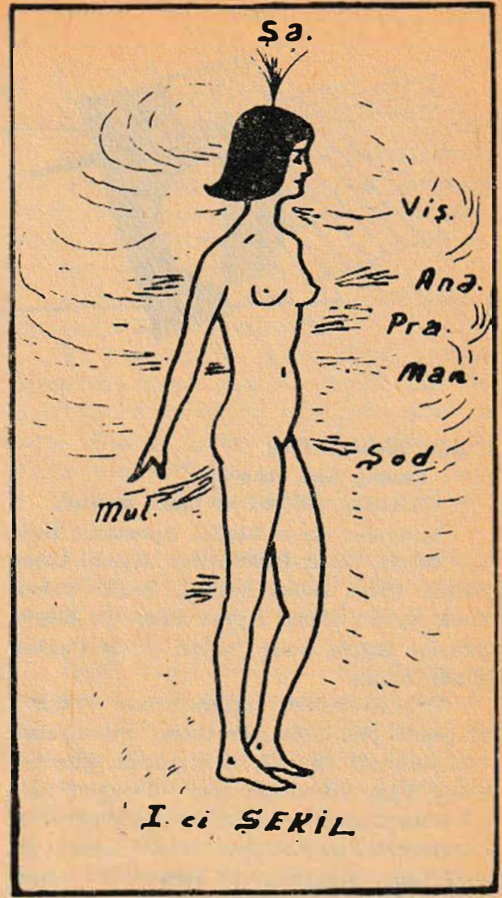
Çakra merkezlerinden sadece bir renk değil, birçok renkler çıkar. Yani aynı merkezden sarı, yeşil, mavi mor da çıkabilir. En son bahsettiğimiz merkez Prana idi. Ve bunun 8-9. cu sırt omurlarında olduğunu belirtmiştik. Sırtta yukarıya doğru çıkınca 7. ci sırt omurunda bir merkeze daha rastlanır. Buradan çıkan titreşimler

öncü yayırlar ve göğüs kemiğinin alt ucunda eflâton veya mor renkte görünürler. Meditasyon sırasında bu renklerde hafif dalgalanmalar olur. Meditasyon ruhsal bir çalışmadır. Sakin bir şekilde oturularak yapılır. Bu sırada, sadece bir tek konuda sürekli düşünme ile ruhun daha üstün tabakalarıyla işbirliği sağlanmaya çalışılır.

Bel kemiğinde daha yukarıda bulunan merkez 3. - 4. cü sırt omurlarındadır. İsmi Anahata'dır. Kendiliğinden gelen demektir. Buradan çıkan ışınlar sol memenin üzerinden öne yayılırlar. Rengi altın sarısıdır. İçinde mavi kırmızı çizgiler de görünür.

Sırtta 3. ve 4. cü omurlarda kayma, romatizma v.s. olursa bu kimselerde çarpıntı, kalpte sıkıntı hissi, batma tarzında ağrılar olduktan başka az veya çok şiddette ruhi bozukluklar da olur. Böyle kimseler çok üzülürler. Sabit bazı fikirlerden dolayı rahatsız olurlar. Kafalarına devamlı olarak gelen bu sabit fikirlerin saçmalığını anlayıp başkalarına anlattıkları halde, bu fikirler onları kendi arzularının dışında rahatsız ederler. Fikirler adetâ caları obsede etmişlerdir. Mantıkları ile buna karşı koydukları halde, kafalarından bu düşünceleri atamazlar. Hayatın yaşanmaya değmediğini düşünmeye başlarlar. Çocuklarına veya bir yakınlarına bağlı oldukları için hayatta kalmaya razı olurlar. İntihar etmek isterler. Böyle bir kimsenin sırtındaki 3. cü, 4. cü omurların arka çıkıntılarına parmakla bastırılınca ağrır. Çevredeki kaslar sertleşmiştir ve sırtta, göğüs- te, ensede, başta ağrılara sebep olurlar. Bu kasların tedavisi, oynaktaki kaymaların yerine getirilmesi renk merkezinin normal çalışmasına imkân verir ve hasta ruhen normale gelir, obsesyon hali kaybolur. Kalpte çarpıntı ve sıkıntı hissi kalmaz.

Omurganın bu bölgesinde kaymaları doğuran sebepler arasında masada öne eğilerek uzun zaman çalışmak, sırtın bu böl-

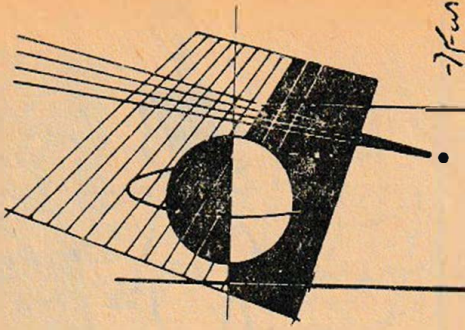
gesini ışıtmak veya zedelenmesine imkân vermeyi sayabiliriz.

Yukarıda bahsedilen şikâyetleri olan bir çok kimseyle karşılaştık. Bunların sırtlarındaki 3. - 4. cü omurlarda veya çevresindeki kaslarda anormallik vardı. Bu hastalardan tedavi olabilenlerin de iyileştiklerini gördük.

Anahata'dan daha yukarıda bulunan çakra merkezi 5. - 6. cü boyun omurlarındadır. Buradan çıkan ışınlar mavidir ve

(Devamı sayfa 37'de)

RADYESTEZİ « TEKSİR »
NOTLARI Fiyatı: 5 TL. Ödemeli isteyiniz.

AKŞEHİR OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

Tarih: 20-Ocak-1969

Yer: Yamaç Apt. Akşehir

VARLIK: SEVGİ ve Dost Ruhlar.

Medyom: Ayşe Bilgin. Operatör: Baykur Bilgin. Hazır Bulunanlar: Kemal Uzun, Sultan Uzun, İsmet Toker, Şerife Toker, Eren Ayrıl, Gülser Ayrıl, Bahattin Bilgin Şükriye Bilgin, Suat Çağlar, Şenay Çağlar, Kadir Artan.

Deneylemimiz başından beri bilhassa çeşitli okullarda öğretmen arkadaşlar, deneylemimizi izlemek istiyorlardı. Şimdiye kadar bazı arkadaşlarımız deneylemimize katılmışlar diğerlerini de imkân nisbetinde celselemize almaktayız. Birkaç aydır, İsmet Toker Arkadaşımız ısrarlarla celsemizde bulunmak istemekteydi, Bilhassa deneylemimiz tam bir tatbiki sipritülizm halini alınca İsmet Bey her karşılaştığımızda gözlerine bakarak için için hani deney demekte idi. Kendisi ortaokulda fen dersleri öğretmenidir. Nihayet 20 Ocak akşamı birkaç arkadaşımız için bir ölüm ötesi irtibat celsesi yapmayı kararlaştırdık Tabii İsmet Bey ve eşi ilk gelenlerdi. Kemal Uzun Bey de Ortaokulda türkçe öğretmenidir. Daha önce de birkaç celsemize iştirak etmişti. Eşiyle beraber o gün aramızdalar. Eren Bey ve Gülser Hanım da Kız Enstitüsünde öğretmen olup onlar da birkaç celsemizde bulundular. Suat bey ve eşi Senay hanım celsemize ilk iştirak edenlerdendi. Onlar da Enstitü öğretmenidir. Bahattin Bilgin daha önceki celselerde konuştuğumuz amıcam Amcam Avni Bilgi-

Medyom Ayşe Transta

nin oğlu olup İş Bankasında memurdur. Birkaç gün önce banttan bir celsemizi dinlemişti. Bugün eşi ile beraber celsemizi izlemeye geldiler.

Başkaları huzurunda Ayşenin medyomluğu ile yaptığımız ilk celse bu idi. Birkaç gün önceki rahatsızlığımdan sonra eşim kendi kendine medyomluk tezahürleri göstermişti. Evde, yakınım Lutfi ile beraber Ayşenin medyomluğunu derinliğine müşahade etme imkânını bulduk. Öyle ki otur-

duğu yerde kendi kendine transa giriyor, hatta ayakta gezinirken bile duru görü halinin devam ettiği anlaşıyordu. Deneyden önce arkadaşlar çağıracakları ruh dostlarının adlarını tesbit edip hazırladılar. Celse sırasında bana bu isimleri söylüyorlardı. Ama ben ve medyumumuz isimlerden büyük bir çoğunluğunu hiç tanımayız. Hatta ölmüş olduklarını dahi biz bilmiyoruz. Bize ölen birisinin adını verdik deyip hayatta bulunan birinin adını da verebilirlerdi. Ama bütün bunlara rağmen öbür âlemle irtibat kurmanın mümkün oluşunu bu celsemizde de bir kere daha ısbatlamış bulunuyoruz.

Medyom deney odasında transa girdi. Celse zaptı ve gereken yardım için Kemal Bey yanımda bulunuyordu. Önce rehber varlıkla irtibat kuruldu. Varlık medyumun durumunun iyi olduğunu ve bize yardım edeceklerini söylediler.

Diğer misafirler içeriye alındı. İlk istek İsmet Beyden geldi.

Operatör: Lütfen Hacı Nasuh oğlu Abdülkadirle irtibat kurunuz.

Medyom bir müddet durdu. Sonra çehresi ve bütün ifadeleri değişti. Sıkıntılı bir hal alıp ağlamaya başladı.

M. — Ay öldürüyorlar, öldürüyorlar, çok feci öldürüyorlar. Üç kişi öldürüyor, çok feci, çok feci öldürdüler.

Ben hiç bir şey bilmiyordum. Doğru mu yanlış mı. Bir şey anlamak için İsmet Beye bakıyordum. O ise durmadan yazıyor, ve başını mütemadiyen sallıyordu.

Op. — Kim öldürmüş, Abdülkadiri?

M. — Akraba oluyorlar. Mal yüzünden öldürüyorlar. Kardeř çocuklarına benziyor. Birisi ölmüş. İkiisi hâlâ dünyada.

Op. — Şimdi geçmiş günlere uzanarak yeniden bakın, ne ile öldürüyorlar? Tabancamı, tüfek mi, bıçak mı?

M. — Tabanca ile öldürüyorlar, üç kurşunla öldürüyorlar.

Op. — Şimdi Ab. kadirin kendisini rica edelim.

M. — Abdülkadir geldi.

Op. — Burada sizden kim var? Bizi görebiliyor musunuz?

Apk. — Görüyorum. Kardeřimin oğlu var.

Op. — Kimdir O?

Apk. — İsmet Toker.

Op. — Sizi öldüreni tarif eder misiniz?

Apk. — Uzun boylu çok yakınlarımızdan. Unutun artık bunları. Ben yerimden memnunum. Hepsi geldi geçti. Ben rahatım burada. Bırakın bunları.

Op. — Dünyada kimin var?

Apk. — Ailem var. Çoğu Köyünde. İlk karım burada, yanımda.

Bu konuşmalar yapılmakta. Fakat cevapların doğru olup olmadığını ben bilmiyorum. Ayşe de bu olayların şuuruna sahip değildir. İsmet Bey, cevapları durmadan yazmaktadır.

Op. — Kardeřiniz hakkında ne düşünürsünüz?

Apk. — Kardeřimden memnun değilim. Çok kötü düşünüyor. Benden hiç hoşlanmazdı. İkimiz de birbirimize dayak olduk.

İsmet Bey, bilhassa Abdülkadirin sağlığında sakladığı paraları sormak istiyordu. Rivayete göre çok miktarda parayı saklamış birkaç gün sonra da ölmüş. Fakat enteresan bir şey oldu. İsmet. bey daha paraları sormadan...

Apk. — Parayı sormak istiyorlar diyerek söze başladı. Paranın yerini sormayın hiç!. Para geçti. Para bulunursa ortaklık feci olur.

Op. — Sizden rica ediyoruz. Varisler arasında paylaşılacaktır. Siz lütfen yerini söyleyin. Sonra paranız nasıl para idi?

Apk. — Para değil, sarı lira. Çok çok...

Op. — Yeri?

Apk. — Yeri yeri, ille de paranın yeri. Ben size biraz evvel onun üzerinde durmayın dedim. Muharrem ve Rüřtü de parayı bulamadılar. İsmail adlı biri bulacak. Sırası gelince. Ama çok geç.

Bu irtibat böylece daha pek çok özel sorularla devam etti. Sonra arkadaşımız Kemal Uzun Bey, İbrahim dedesini soru. İbrahim dedeyi biz hiç bilmiyoruz.

Op. — Lütfen İbrahim Uzun'la irtibat kurun.

(Devam edecek)

Radyestezi — Rezonans — Renk Tedavisi

(Sayfa 33'den devam)

önde göğüs kemiğinin üst yarısından etrafa yayılırlar. Bu merkez akciğerlerle ve tiroid bezi ile ilgilidir. Merkezin bozulması tiroid bezinde küçülme ve sertleşmeye sebep olur. Hafıza zayıflar, unutkanlık başlar.

Daha yukardaki merkez 3. cül boyun omurundadır. İsm Vişudha'dır. Berrak, açık demektir. Buradan çıkan ışınlar önde boyundan dışarı yayılırlar. Rengi mordur. Çevresinde kırmızı bir hale görülür.

Bu merkezin bulunduğu omur veya çevresinde hastalık olursa şiddetli baş ağrıları, sinüzit veya migren ağrıları olur. Elle hafif yükleri uzak mesafelere taşımak veya ağır yükleri kaldırmak. bu bölgenin zedelenmesine sebep olur. Ashında eller ağır yük taşıyacak bir şekilde yaratılmamışlardır. Onların böyle zorlanması er geç zararlı sonuçlar verir. Bu sonuçlar ağrı

tarzında olduğu gibi ruhi bir takım bozukluklar yani çabuk heyecanlanma, ağlama ve titremeler tarzında da olabilir.

Vişudha'dan daha yukardaki merkezin ismi Udana'dır ve farenks (yutak) boşluğundadır. Burada toplanan elektromanyetik titreşimler ağızdan dışarı yayılırlar ve mavisimsi beyaz bir renkte görünürler. Bu merkez, solunumun otomatik olarak ayarlanması ile ilgilidir.

Çakra merkezlerinin, elektromanyetik enerjinin yani bir çeşit ışık enerjisinin toplanma merkezleri olduğunu daha önceden belirtmiştik. Meselâ biz büyüteçi güneş ışığına tutsak, güneş ışığı büyüteçten geçer ve öbür tarafta büyüteçin odağında, merkezinde toplanır. İşte o nokta ışık enerjisinin toplandığı merkezdir. Odak camdan belli bir uzaklıktadır. Yeri sabittir ve orası enerjinin toplandığı ve sonra etrafa yayıldığı bir merkezdir.

UÇAN DAİRELER

(31. sayfadan devam)

se güçlü durumda olup, bunlar halen elde etmiş olduklarını kaybetmekten korkmaktadırlar. Bu şekilde insanların kafaları üzerinde kurdukları kontrolü elden kaçıracaklarından korkmaktadırlar. Bu gibiler kendi çıkarlarını, halkın refahına tercih edenlerdir.

Uzay adamları, hükümet ileri gelenlerinin çoğuyla temas ettiklerini söylemektedirler. Bir çok güvenilir rapora göre U.S. nin elinde senelerdir bir çok arzdışı gemiler bulunmaktadır. Hükümet isterse, plânlı bir çalışmayla halkın ilgisini tatmin edebilir. Bununla beraber dünya üzerindeki yüzlerce «Uçan daire Araştırma Organizasyonu» bu ihtiyacı yavaş da olsa karşılamaktadır.

14. Dünyamıza Neden Geliyorlar?

Atalarımızın çoğu dünyaya başka planetlerden gelmişler ve koloni kurmuşlardır. Zaten uzaylılar bizi çok eskiden beri gözetlemekte, ve tekamülümüzde bize yardım etmektedirler. Bir çok din, onlardan gelen görevliler tarafından ortaya konmuştur. 1945 te atom bombasıyla ilgili gelişmelere bakarak uzaylılar, bu teknolojinin dünya üzerindeki bütün hayatı hatta dünyanın kendisini ortadan kaldırabileceğini söylemişlerdi. Dünyanın bu şekilde bir infilak-

le ufalanması, sistemdeki diğer planetlerdeki hayatı da tehlikeye koyabilirdi. Yine onların söylediğine göre nükleer radyasyonlar, bizim ilim adamlarının tahminlerinden çok daha tahripkârdır. Yeraltı ve yerüstü herçeşit nükleer denemeye son verilmelidir.

Kendi problemlerimizi çözmek ve dünya medeniyetinin bu bölümündeki kritik gelişmeden bizi kurtarmak için yardım teklifinde bulunmaktadırlar. Söylediklerine göre onlar da böyle kritik devrelerden geçmişler... Bize yardım tekliflerindeki ana amaç, dünya üzerinde daha sığhatli, mutlu ve sulh sever bir düzen kurmaktır. Maddi ihtiyaçlarımızı bir kere karşılayabilsek, ruhsal tabiatımızda gizli kalmış yeteneklerimizle meşgul olmak için daha çok zamanımız olacaktır.

15. Bu Bilginin Kaynağı Nedir?

Bütün bu bilgiler 1950 den bu yana diğer plânetlerdeki insanlarla gerek telepatik yoldan, gerekse karşılıklı konuşarak alınan bilgilerin bir özetinden başka birşey değildir.

16. Uzaylıların İşlerini Kolaylaştırmak İçin Ne Yapabilirsiniz?

Elden geldiğince bu konu ile ilgili bilgilerinizi genişletin. Sonra öğrendiklerinizi bilmeyenlere anlatın.